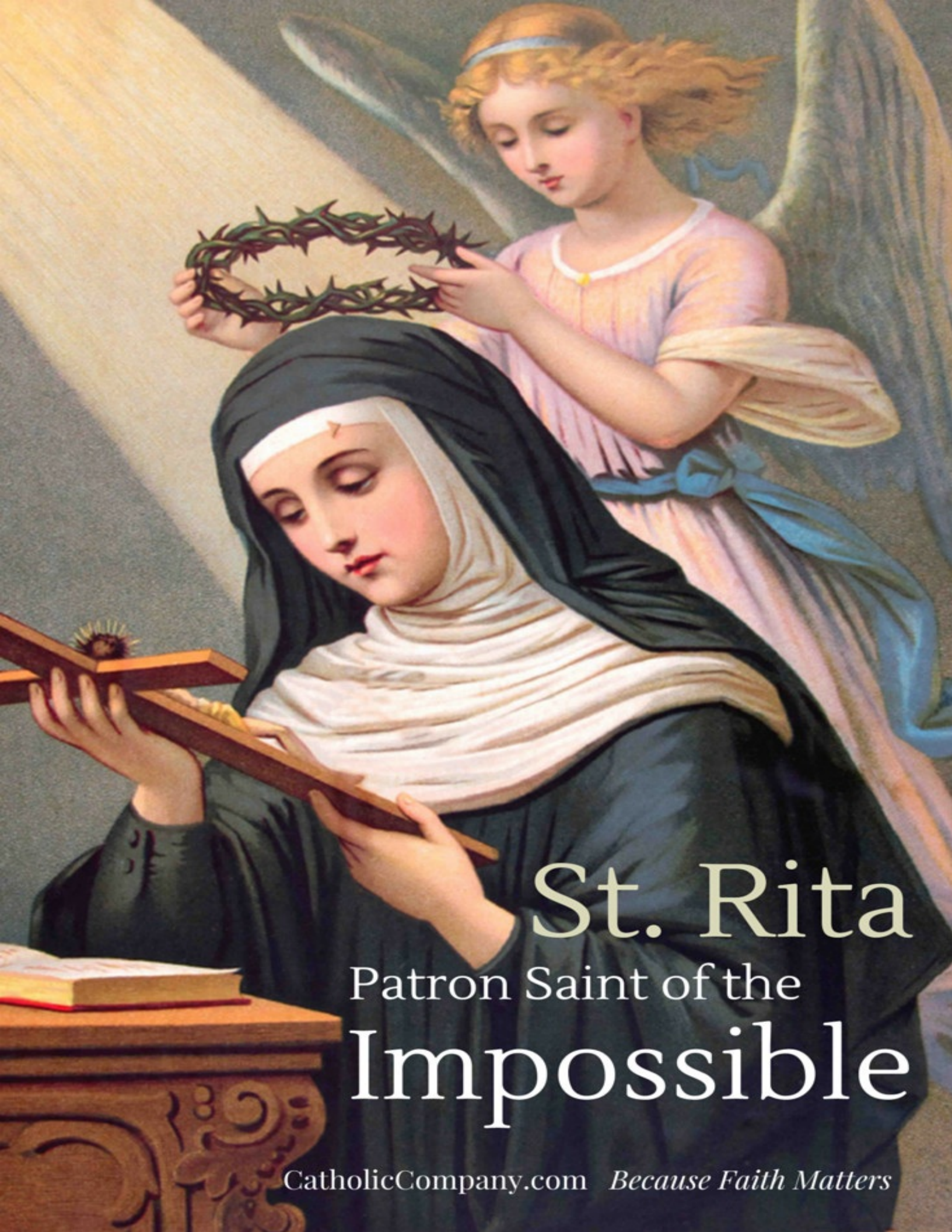

St. Rita
Patron Saint of the
Impossible

CatholicCompany.com *Because Faith Matters*

THÁNH NỮ RITA CASCIA

[1381-1457]

LỜI VÀO

Thánh nữ Rita [1381-1457] đã là một trong những vị Thánh phổ biến nhất trong Giáo Hội Công giáo qua nhiều thế kỷ. Bà được gọi là "Thánh của những trường hợp Vô vọng-Impossible", vì sự đáp ứng tuyệt vời của bà cho những người cầu xin, cũng như các sự kiện đáng chú ý trong cuộc sống riêng của bà.

Thiếu nữ Rita muốn trở thành một nữ tu, nhưng vâng lời cha mẹ già của mình, cô kết hôn.

Chồng bà là nguồn gốc của nhiều đau khổ cho bà. Ông đã cư xử tàn nhẫn với bà, làm nhục bà, nhưng bà đáp trả lại phản bội mình bằng lời cầu nguyện sự kiên nhẫn, tha thứ vì Tình yêu Chúa. Bà cư xử tốt với anh ta. Cuối cùng, anh ta đã được chuyển đổi sau một thời gian, trở thành người rất quan tâm đến người khác và kính sợ Thiên Chúa. Tuy nhiên, ông đã bị kẻ thù ám sát.

Rita phát hiện ra rằng hai con trai đang nghĩ đến việc trả thù giết người cha của chúng, bà ấy sợ rằng chúng thực hiện một hành động tội lỗi như vậy. Để cứu linh hồn của chúng, bà can đảm cầu xin Thiên Chúa cắt chúng đi trước khi thực sự phạm tội trọng như vậy. Không lâu sau đó, cả hai đứa con trai sinh đôi này đều đã lần lượt qua đời, sau khi chuẩn bị để đối mặt với Thiên Chúa.

Còn lại một mình, không cha không mẹ, không chồng, không con, bà Rita hiến mình chuyên chăm cầu nguyện, sám hối, và làm các việc bác ái.

Sau một thời gian, bà xin vào tu Dòng thánh Augustinô trong tỉnh Cascia. Bà đã bị từ chối 3 lần liên tiếp, nhưng sau khi cầu nguyện tha thiết với ba Thánh Bốn mạng đặc biệt: Thánh Gioan Tẩy Giả, Thánh Augustinô, và Thánh Nicholas Tolentino, bà được nhận vào Dòng cách lạ lùng và được phép ở lại Tu viện thánh Madalena năm 1411.

Trong tu viện, cuộc sống của Sơ của Rita đã được đánh dấu bởi đức bác ái lớn lao và việc đền tội nghiêm ngặt. Lời cầu nguyện của Bà cho người khác đạt được những chữa trị đáng chú ý, giải thoát khỏi ma quỷ và các ơn đặc biệt từ Thiên Chúa.

Để bà có thể chia sẻ nỗi đau của Mào gai Chúa, Chúa đã cho bà một chiếc gai gây vết thương đau đớn trong trán bà. Vết thương đó cực kỳ đau đớn và phát ra một mùi khó chịu, nhưng bà coi là một ân huệ rất lớn. Bà cầu nguyện rằng: "Ô

Chúa Giêsu yêu thương, xin gia tăng sự kiên nhẫn cho con, khi Chúa gia tăng đau khổ cho con." Vết thương kéo dài suốt phần còn lại của cuộc đời thánh nữ.

Bà qua đời ngày 22 tháng 5 năm 1457 ở tuổi 76. Mọi người đổ xô đến tu viện để tỏ lòng tôn kính của họ. Phép lạ vô số đã diễn ra qua lời cầu bầu của Bà, và lòng sùng kính lan rộng khắp nơi.

Thi thể của bà đã được giữ không hư nát qua nhiều thế kỷ, và xông ra hương thơm ngọt ngào. Phần lớn thân xác của bà vẫn không bị hư hại, bao gồm trán bà, người ta có thể nhìn thấy vết thương gai.

Ngày nay, trong một quan tài thủy tinh hàn kín đặt trong nhà thờ Thánh Augustine tại tỉnh Cascia, Nước Ý, nơi những người hành hương đến cầu nguyện và xin phép lạ.

Có rất nhiều huyền thoại về cuộc đời của Thánh nữ Rita, tất cả đều phi thường, nên gần như không thể quyết định giữ lại chuyện này bỏ qua chuyện kia.

Những gì bạn sẽ đọc trong những trang sau, được linh mục Giuse Sicardo trình bày trong cuốn sách tên là "**Thánh Rita Cascia, Vị Thánh của những trường hợp Vô vọng**".

CASCIA, UMBRIA VÀ SỰ VĨ ĐẠI CỦA THÀNH NÀY

Cascia nằm trong địa bàn tỉnh Umbria, tỉnh này ở trung tâm nước Italia (Ý). Thủ phủ của tỉnh là Perugia, một thành phố thật đẹp bên cạnh sông Tiber, với nhiều dinh thự to lớn, trong đó có một nhà thờ tráng lệ được xây dựng trong thế kỷ 14, có bức tranh nổi tiếng của Barroccio, và các bức tranh khác. Nhà thờ này còn sở hữu một bản thảo có giá trị trong thư viện rộng lớn của nó, là Cuốn Tin Mừng Thánh Luca, viết lại vào thế kỷ thứ 6.

Umbria còn nổi tiếng với danh dự của con cháu nó, một lòng đạo đức Công Giáo. Khu vực này có thể nói rằng "nó lưu giữ đức tin cho các thánh." Umbria, không chỉ là một khu vườn um tùm các loại trái cây và hoa trong thiên nhiên tuyệt đẹp như tranh vẽ, nhưng nó được biết đến như là một đền thờ thánh thiện, bởi vì nó là nơi sinh của rất nhiều vị thánh nổi danh lừng lẫy của Nước Ý và vinh quang của Giáo hội Công Giáo: Thánh Benedicto, thánh Phanxicô Assisi, Thánh Clare... Chỉ riêng Dòng Thánh Augustinô đã có 8 vị thánh, một trong số đó tất nhiên là Thánh Rita Cascia, "viên ngọc quý Umbria". [*Lời Đức Giáo Hoàng Leo 13*]

Cascia nằm xa Roma 75 dặm (miles). Ở phía đông nam của Umbria, nằm trong dãy núi Apennines. Trong Cascia có một nhà thờ giáo xứ đẹp, dành riêng kính Đức Trinh Nữ Maria, và một số nhà Dòng tu. Dòng Augustinô có ba nhà, một cho nam tu sĩ và hai cho nữ tu: Một tu viện nữ được đặt tên Thánh Rita, tu viện kia mang tên thánh Lucia đồng trinh, tử đạo trong cuộc đàn áp khốc liệt thời Diocletiano.

Trong số các cây hương nam trên núi Libanô của Dòng Augustinô, cây Thánh Rita vượt trên tất cả về cuộc sống tuyệt vời của Bà, những phép lạ được ban qua lời cầu bầu của bà sẽ cho thấy rằng, Thiên Chúa thực tuyệt vời trong các thánh của Ngài, và Thánh Rita thực là Vị Thánh cứu giúp các trường hợp không còn cách cứu hoặc Vô vọng (Impossible).

THÁNH RITA CHÀO ĐỜI

Rocco Porenna là làng nhỏ nằm ngoài Cascia 3 dặm, Rocco nằm cạnh một con sông nhỏ, trong thung lũng được tách ra từ các ngọn núi liền kề một vách đá, vị trí trông giống hệt như một hình nón cách hoàn mỹ. Một truyền thống nói rằng: Khi Chúa Giêsu chết trên đồi Calvary, một trận động đất chia những tảng đá của ngọn núi gần Cascia, và vách đá đặc biệt này vẫn còn tách ra từ dãy núi, do đó, Porenna được gọi là Rocco Porenna.

Cha mẹ thánh Rita: Trong ngôi làng này, vào năm 1309, có một vài gia đình mộ đạo sinh sống, ông Antonio Mancini và bà Amata Ferri, là những nông dân khá giả, mặc dù không giàu, họ bố thí rộng rãi cho người nghèo và sống một cuộc sống khiêm tốn trước Thiên Chúa. Thực tế, họ chính là các vị tông đồ của Chúa tại Rocco Porrena, bởi vì họ đã dạy những người hàng xóm của họ bằng lời nói và gương sáng để cứu các linh hồn, kính sợ và yêu mến Thiên Chúa, cũng như xa lánh tội lỗi và nét xấu.

Câu chuyện đầy đủ công việc tông đồ của cha mẹ thánh Rita, chỉ một mình Thiên Chúa biết đến. Tuy nhiên, một trong những chương của nó đã được sử biên niên của Dòng Augustinô lưu truyền:

Cha mẹ thánh Rita (ông Antonio Mancini và bà Amata Ferri) có một căn nhà dành riêng cho việc cầu nguyện, một nơi tôn nghiêm của sự thánh thiện phù hợp hoàn hảo các lệnh truyền của Thiên Chúa và Giáo Hội. Họ suy gẫm mỗi buổi sáng và buổi tối về Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu Kitô. Cả hai có lòng sùng kính Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội.

Từ nhiều dặm xung quanh, ông bà được biết đến qua lòng nhân từ và nụ cười rạng rỡ của họ đối với những người túng thiếu. Qua ảnh hưởng thận trọng và nhẹ nhàng của họ, những gia đình bất hòa được chữa lành, và những linh hồn thờ ơ lãnh đạm với tôn giáo trở lại với tình hữu nghị của Thiên Chúa.

Họ đã có lòng nhiệt thành cứu các linh hồn. Bất cứ khi nào cần thiết, họ sẽ tìm cách để đến với kẻ tội lỗi mà không ngại phạm người ta, nói năng cách tử tế, và tiếp tục cho đến khi, dù người tội lỗi cứng đầu nhất cũng đã được lay chuyển để ăn năn.

Sống giữa sự bình an thánh thiện và hạnh phúc, họ chỉ thiếu một niềm vui là có một đứa con, mặc dù họ đã cầu nguyện nhiệt thành, và họ đã cao niên. Sau cùng,

Thiên Chúa đã ban sự ưu ái mà Ngài đã ban cho Bà thánh Anna và Ông thánh Joachim, một đứa con vào cuối cuộc sống.

Một đêm, trong khi Amata đang cầu nguyện, một thiên thần hiện ra với cô trong một thị kiến, và nói với cô rằng: ý Chúa sẽ cho họ sinh một người con gái, mà ngay từ khi sinh ra, cháu đã được ghi dấu sự thánh thiện, có năng khiếu với mọi nhân đức, và rằng cháu sẽ là người trợ giúp những trường hợp vô vọng, là trạng sư của người bị áp bức, là một ngôi sao hướng dẫn bầu trời của Giáo Hội.

Các nhà viết tiểu sử Thánh Rita cho biết: Bé sinh vào thứ Bảy ngày 22 Tháng Năm năm 1381, thời Đức Giáo Hoàng Urbano thứ 6.

Thánh Rita cũng đã qua đời vào ngày Thứ Bảy 22 Tháng Năm, đó là một ngày dành riêng kính Đức Mẹ, một số các vị thánh khác đã qua đời vào ngày Lễ Đức Mẹ vào ngày Thứ Bảy Tháng năm, không phải là tình cờ. Dân làng coi ngày sinh con như một phép lạ vì tuổi cao của bà Amata.

Một vài ngày sau khi sinh, diễn ra việc lãnh Bí Tích Rửa Tội cho con em, cha mẹ em đặt tên cho con. Ông Antonio muốn đặt tên cho con là Rita, bởi vì đó là tên được đưa ra trong thị kiến của vợ là bà Amata, vì vậy bé đã được rửa tội vào ngày thứ tư sau khi sinh, trong nhà thờ Đức Mẹ ở Cascia, vì Rocco Porena không có giếng rửa tội.

Vào thời điểm đó, Rita đã không phải là một tên được biết đến với một vị thánh, nhưng kể từ thời điểm đó tên Rita ngọt ngào đã được đặt cho nhiều bé gái Công Giáo. Một số người nói rằng Rita là một tên vẫn từ Margarita, nhưng vị thánh không được rửa tội với tên Margarita nhưng Rita, vì vậy chúng tôi biết đó không phải là một điều nghịch lý. Ngay sau khi Rửa Tội, Thiên Chúa chứng thực bởi một điềm báo đơn giản rằng tên của Rita không phải là sáng chế của con người, mà đúng hơn là có nguồn gốc từ Trời cao.

NHỮNG CON ONG BÍ ẨN

Ngày thứ năm sau khi sinh Rita, ngay sau khi lãnh Phép Rửa tội, một đàn ong không hiểu từ đâu tới, như đám tuyết rơi lả tả, chúng bay lơ lửng kêu vo ve xung quanh khuôn mặt dịu dàng như thiên thần của bé Rita, khi bé nằm lặng lẽ ngủ trong nôi. Các con ong đậu trên môi và ra vào miệng bé đang hé mở mà không làm hại em hoặc làm cho em thức giấc. Tất cả những người chứng kiến hiện tượng này đều nghĩ rằng nó ngụ một bí ẩn nào đó, mặc dù họ không thể hiểu được.

(Trong những năm sau, Rita đã được biết ý nghĩa của bí ẩn trên đơn giản theo cách hiểu của mình, và sự ngọt ngào thiêng liêng nổi tiếng của cuộc đời Chị, những con ong còn ngụ ý cuộc phong thánh cho chị bởi Đức Giáo Hoàng Urbanô VIII sau này.

Sau nhiều trăm năm, đàn ong vẫn còn tồn tại trong tu viện Madalena, trong một kẽ hở nhỏ trong bức tường giữa đường đi từ phòng Thánh Rita tới nơi đặt xác bà. Màu sắc của ong là ong thông thường, ngoại trừ chúng không có nọc độc. Chúng sống ẩn cả năm, trừ vài ngày cuối cùng của Tuần Thánh, sau đó chúng về tổ, rồi bay ra trở lại trong ngày lễ kính Thánh Rita. Một lần, người ta đem đến cho Đức Giáo hoàng Urban VIII tại điện Vatican một vài con ong đó, nhưng nó không ở lại điện mà bay trở về tu viện Madalena).

NHỮNG NĂM ĐẦU ĐỜI BÉ RITA

Ngây thơ và trinh khiết là 2 nhân đức chị em đồng hành không thể tách rời. Trong thực tế, sự ngây thơ và trinh khiết liên quan mật thiết mà chúng xuất hiện như một nhân đức. Mặc dù tự nhiên trong giai đoạn phôi thai, sự thực hành của hai nhân đức này là hiệu quả ân sủng của Thiên Chúa.

Được hướng dẫn bởi sự khôn ngoan từ trên cao, Antonio Mancini và Amata Ferri, cha mẹ đạo đức của Thánh Rita, theo dõi với sự chăm sóc yêu thương hàng ngày khi con còn thơ ấu. Họ coi con nhỏ của họ như một món quà từ thiên đàng ban cho, kết quả của một ân sủng đặc biệt, và con của Thiên Chúa chứ không phải của con người. Do đó chúng ta có thể nói một cách an toàn, mà không có bất kỳ sự sợ hãi quá đáng, là Rita Mancini bắt đầu là một vị thánh và sống một cuộc sống siêu nhiên từ khi lãnh Bí Tích Rửa Tội, khi linh hồn của cô đã được ơn thánh Chúa làm cho đẹp đẽ.

Những nhân đức ngây thơ và trinh khiết đã được bắt rễ sâu trong tâm hồn trong sáng của Rita, Em đã có sự ngây thơ và độ trinh khiết thật tuyệt vời từ thời ấu thơ. Hai đức tính này được phản ánh trên khuôn mặt thiên thần của cô. Mỗi lời cô nói đều tỏa hương thơm hướng linh hồn về cùng Thiên Chúa hơn là về loài người. Quả thực, Bé Rita đã thực sự là một cây quý được Thiên Chúa trồng trong vườn nho của Ngài, với những yêu thương chăm sóc của Thiên Chúa ban xuống như sương mát của ân sủng rơi nhẹ nhàng trên Cô mọi nơi mọi lúc. Cô choàng cả hai đức: ngây thơ và trinh khiết.

Thiên thần bản mệnh của cô, luôn đồng hành bên cô, và dẫn dắt nữ của mình dọc theo con đường khôn ngoan nhất, cũng như Thiên Chúa không cho phép cô thực hiện bất kỳ hành động, hoặc giải trí, suy nghĩ nào, không hợp thánh ý và công việc không hợp với Người.

Do đó, không phải là một vấn đề bất ngờ mà đầy tớ nhỏ của Thiên Chúa khác với những đứa trẻ khác trong những năm đầu của cô. Ở tuổi nhỏ, hầu hết trẻ em quen chơi đùa và giải trí với những con búp bê và đồ chơi khác, nhưng Rita không tìm thấy niềm vui trong trò chơi, đồ chơi trẻ em.

Tuy nhiên, không nên nghĩ rằng, bé Rita đã không hòa nhập với các trẻ em trong lứa tuổi của mình, trái lại, cô cũng như những trẻ em của Rocca Porrena, và dù không tham gia các trò chơi của họ, nhưng cô vui khi nhìn thấy chúng chơi đùa.

Khi lớn lên, thay vì mong muốn có mặt trong những buổi đi dạo chơi, hội hè với các bé gái cùng tuổi, Rita thường thích sống một mình.

Nhiều khi, mẹ cô muốn cô ăn mặc theo thời trang mỗi ngày, cô lại vào ẩn trong góc kín của căn nhà để cầu nguyện và chiêm ngắm các mầu nhiệm của Thiên Chúa, đặc biệt là Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu Kitô, một lòng sùng kính cô đã hưởng từ cha mẹ đạo đức của cô.

Chúng ta không nên coi chuyện em Rita không thích mặc trang phục hay không làm đẹp như không vâng lời cha mẹ, trái lại, cô là em bé rất vâng lời, em yêu cha mẹ già rất tha thiết, và nhiều lần em đã quỳ xuống đầu gối của mẹ em, nghe những lời khuyên thánh thiện của mẹ, như Bé Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội xưa, quỳ ở đầu gối Bà thánh Anna, mẹ Bé. Do đó những gì có thể có vẻ coi như Rita bất tuân lời cha mẹ, là chứng cứ chắc chắn, em làm theo ơn Trên, chống lại những hư hỏng, mà nhiều cha mẹ đã vun trồng, chiều chuộng trong trái tim con cái mình.

Một trong những thích thú của bé Rita là theo cha mẹ đến nhà thờ, và khi em bước vào nhà của Thiên Chúa, là em như đã tìm kiếm nơi nghỉ ngơi êm dịu nhất, em lặp lại kinh Kính mừng là lời chào của Tổng lãnh thiên thần Gabriele chào Đức Mẹ, mà em đã học thuộc lòng. Thiên Chúa đã cho em hiểu biết rõ ràng về mầu nhiệm Nhập Thể của Chúa, bé nhắm mắt lại để linh hồn chiêm niệm sâu sắc về mầu nhiệm cao cả này.

Thông thường, trong khi dự Thánh Lễ, mặt cô hiện ra thay đổi. Đôi khi mang trở nên vui, đôi khi trở nên buồn. Những biểu hiện vui buồn tỏ ra cô vui mừng như thế nào được ở trong nhà của Chúa, trước sự hiện diện của Chúa Giêsu trong Bí Tích Thánh Thể, và buồn khi cô nghĩ vì tội mình mà Chúa phải chết cách ô nhục trên Thánh Giá. Ước gì khi ta dự Thánh Lễ, ta có thể cảm nghiệm trong lòng niềm vui nỗi buồn như vậy!

Bé Rita cũng có một tình yêu và tình cảm cho người nghèo. Tại bàn ăn, bất cứ khi nào mẹ cô đặt trên đĩa của cô phần ăn gia đình, cô ăn một phần, còn một phần, cô giữ lại cho trẻ em nghèo hàng xóm. Điều này đã thành thói quen với bé Rita, và chắc chắn cô thấy hạnh phúc hơn trong việc cho đi một phần bữa ăn của mình hơn là giữ lại cho mình ăn hết.

Những người dân tại Rocca Porrena, khi họ nhìn thấy sự khác nhau như thế nơi bé Rita Mancini với những đứa trẻ khác trong làng, và khi họ quan sát thấy rằng

cô càng lớn càng trở nên thánh thiện hơn, họ tôn trọng và tôn kính cô không như một đứa trẻ, nhưng đúng hơn là một người tuổi trưởng thành trong đức hạnh. Đặc biệt là các bà mẹ làng Rocca Porrena khi dạy con nên nhân đức, đã luôn nói với con gái nhỏ của họ coi Rita Mancini như gương sáng.

Danh tiếng đời sống thánh thiện bé Rita không giới hạn trong khu vực hẹp của Rocca Porrena, nhưng trở thành nổi tiếng và đã được nói tới rất nhiều nơi các thị trấn và làng mạc của Umbria, đặc biệt là đã làm cư dân của nơi sinh khiêm tốn của cô vui mừng, họ bắt đầu nhận ra những gì đã được dự đoán từ cái nôi của em và của đàn ong trắng như tuyết, bay ra bay vào miệng em. Cuộc sống trẻ của Thánh Rita được coi như cuộc sống thiên thần nơi thế gian, tuy chưa được miễn những sự bất toàn của con người.

ƯỚC AO SỐNG TẬN HIỆN CHO THIÊN CHÚA NHƯ MỘT TRINH NỮ

Thiên Chúa thực sự tuyệt vời trong sự thánh thiện của Người, và một nghiên cứu cẩn thận về cuộc đời của Thánh Rita Cascia, từ cái nôi của cô đến ngôi mộ, sẽ thuyết phục bất cứ ai về sự đẹp đẽ và thánh thiện. Rita đã là một gương mẫu của ngây thơ và trinh khiết, mặc dù cô vẫn còn là một đứa trẻ, niềm mong muốn mãnh liệt của Rita là sống một cuộc sống trầm lặng trong hầm trú hay trong hang động, nơi cô có thể sống những ngày liên tiếp cầu nguyện và chiêm niệm, bởi vì cô thêm muốn sống một mình với Thiên Chúa.

Tuy vậy, tình yêu hiếu thảo, và sự vâng lời cha mẹ cao tuổi của cô, những người mà cô cảm thấy sẽ phản đối điều này, sẽ cản trở việc thực hiện của ước muốn thánh thiện của cô.

Không phải là bức mình một chút, nhưng còn là thất vọng, cô đã không do dự trong quyết định sống rảnh rang để có thể càng gần Thiên Chúa càng tốt. Làm thế nào để thành công trong quyết định này, và đồng thời phục tùng cha mẹ cô, đó là vấn đề rắc rối cho Rita.

Nhưng bối rối của cô chỉ trong thời gian vắn. Thiên Chúa, Đấng sung sướng ngự trong trái tim trinh khiết và ngây thơ của người tôi tớ trẻ trung của Người, soi sáng cho cô lập một nhà nguyện nhỏ, đẹp nơi gian nhà trống trong nhà cô, nơi đó cô sống cả năm, tách mình ra khỏi những chuyện đời, trừ khi phải nói với cha mẹ những chuyện cần.

Trong năm cô lập đó, Rita đã dành thời gian để suy gẫm về các mâu nhiệm đau thương của cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu Kitô. Và, để giúp mình suy gẫm, cô đã vẽ lên các bức tường nhà nguyện nhỏ đó một số cảnh của đời sống của Chúa Kitô: chẳng hạn như, máng cỏ nơi Chúa Giêsu Hài nhi đã nằm, núi Canvê nơi Chúa Giêsu chết trên Thánh Giá, và ngôi mộ đặt xác thánh Chúa Giêsu. Cô cũng trang hoàng những tấm ảnh Đức Mẹ nữa. Nhìn vào những hình ảnh Chúa và Mẹ đó, giúp cô không bị chia trí khi cầu nguyện và suy gẫm, nhưng đúng như thép hướng về nam châm, trái tim và linh hồn cô hướng về Chúa Giêsu Kitô mà cô không mong muốn gì hơn là được Tình yêu và ân sủng của Chúa đã chịu đóng đinh vì cô.

Vào lúc kết thúc năm đó, sống trong sự cầu nguyện liên tục và thiệp thông với

Thiên Chúa và Mẹ của Người, Rita đã thấy rằng cha mẹ cô cần sự giúp đỡ liên tục của mình, đặc biệt là mẹ cô.

Ông Antonio Mancini, lực lưỡng và khỏe mạnh, đã trở nên quá yếu ớt và rất khó khăn khi ông trồng một mảnh vườn nhỏ, để cung cấp rau trái cho vốn tiết kiệm của mình, và bà Amata, người vợ trung thành cao niên của ông, sức khỏe đã suy nhược, chỉ có thể thực hiện một phần nhỏ nhiệm vụ trông coi gia đình.

Rita, đã hiểu đầy đủ bốn phận người con đối với cha mẹ mình, hiểu được ý muốn của Thiên Chúa, biết rằng cô nên từ bỏ cuộc sống rảnh rang của mình để giúp đỡ cha mẹ già của cô. Vì vậy, Rita đã rời nơi cô đã trải qua nhiều ngày đêm với Thiên Chúa, để trở thành niềm vui lớn lao của cha mẹ, là giúp việc nhà và nói chuyện với cha mẹ...

Chúng ta có thể phỏng đoán: Rita làm thế nào thực hiện nhiệm vụ của người quản gia, để hài lòng cha mẹ, đặc biệt là mẹ cô, để xem con gái họ cần cù và siêng năng thế nào, giống như một thiên thần trong hình dạng con người, cô bận rộn tại nơi làm việc.

Nhưng mặc dù Rita rất cố gắng chu toàn công việc của mình, dường như không bao giờ để nó chen vào hoặc làm gián đoạn lời cầu nguyện của cô, dù cô phải rất để ý đến công việc làm bên ngoài. Cô đã lợi dụng tuyệt vời: vừa làm việc vừa cầu nguyện, và giữ mình luôn ở trong sự hiện diện của Thiên Chúa, cô còn giúp người nữ tì nhỏ của cô làm việc của nó, và hướng dẫn bàn tay nhỏ của nó giữ cho ngôi nhà khiêm tốn của cha mẹ cô như mẫu mực trật tự lớp lang đầu vào đây. Liệu các trẻ em ngày nay có yêu thương và vâng lời cha mẹ mình như bé Rita Mancini không? Có tránh cho cha mẹ khỏi than phiền: "Tôi đã không còn kiểm soát được các con tôi không?."

Sau khi đã dành một vài năm làm việc trong nhiệm vụ quản gia, Rita đến tuổi, khi những cô gái trẻ, đặc biệt là tại Ý, quen lựa chọn tình trạng cuộc sống tương lai cho mình.

Theo sách Sử ký của Dòng thánh Augustinô, người ta biết rằng Rita Mancini khi được 12 tuổi đã thực hiện sự lựa chọn của mình. Cô không bàn hỏi ai ngoài Đức Chúa Trời, vì cô mong muốn dâng hiến đời trinh tiết của mình cho Thiên Chúa, như thế, cô có thể bảo toàn sự ngay thẳng của linh hồn mình, mà trước kia, những con ong trắng bay lượn xung quanh cái nôi của cô đã tiên báo. Cô quyết tâm là bạn Trăm năm thực sự của Chúa Kitô bằng cách ôm ấp một đời sống tu

trì, và trở thành một nữ tu. Nhưng than ôi, phải qua nhiều năm, trước khi ước nguyện của Rita được hoàn thành, vì Chúa chỉ cho phép sau khi cô đã cố gắng trong các thử thách rất phiền não và mâu thuẫn, và cuối cùng, cô mới đạt được hạnh phúc mà trái tim cô mong mỏi từ khi còn thơ ấu.

Quyết tâm trở thành người bạn Trăm năm Chúa Giêsu Kitô và hiến mình hoàn toàn phục vụ Ngài, suy nghĩ đầu tiên của Rita, muốn là một con gái vâng lời, là làm cho cha mẹ được biết quyết tâm của mình, để cha mẹ cho phép cô. Một buổi tối khi cha và mẹ nói chuyện với nhau, Rita, lắng nghe cuộc nói chuyện đạo đức và thánh thiện của họ, chờ đợi cho đến khi kết thúc. Sau đó, cô hôn cha mẹ cách cung kính, và nói với họ rằng: cô đã quyết tâm trở thành một nữ tu.

Antonio Mancini và Amata Ferri rất đỗi ngạc nhiên, vẻ mặt già nua, nhăn nhoe của họ trở nên lu mờ với nỗi buồn khi con gái họ đã nói với họ như thế. Và khi cô tiếp tục, với lòng khiêm nhường và hùng biện hơn là của con người khi xin phép cha mẹ, mỗi lời Rita thốt lên như những mũi tên sắc nét đâm vào trái tim ông bà, và nước mắt họ trào ra thốn thức. Tuy nhiên, vì Rita yêu cha mẹ của mình và sẽ không làm bất cứ điều gì gây ra cho họ nỗi buồn hay đau đớn, dù lời xin đạo hạnh của mình trong sự vâng phục và sẵn lòng nếu bị từ chối, cô nói:

- Cha mẹ thân yêu, đừng theo ý con, nhưng xin theo ý Chúa.

Sự im lặng tiếp theo sau lời cầu xin tha thiết của Rita, mong cha mẹ cho phép mình theo đuổi, ôm ấp đời tu trì, nhưng cha mẹ cô đã viện lí do không đồng ý.

Cha mẹ cô không còn có thể che giấu nỗi buồn của họ, họ đã lên tiếng nức nở, thở dài, và ngậm ngùi. Họ nhắc nhở cô rằng họ đã cao niên, rằng cô là đứa con duy nhất của họ, và, sau Thiên Chúa, cô là sự thoải mái, an ủi và hỗ trợ cho họ; và cuối cùng họ nói rằng nhờ cô, họ hy vọng sẽ nhìn thấy gia đình của họ khỏi tuyệt chủng. Những giọt nước mắt và đánh thếp của ông Antonio và bà Amata đã có kết quả. Rita luôn là đứa con vâng lời cha mẹ. Thực thể, cô đáp ứng mong ước của cha mẹ già. Cô "xin vâng".

Tuy nhiên, chỉ có Thiên Chúa biết Rita đã phải trả giá đắt đỏ, đau đớn chừng nào! Cô nói với cha mẹ của mình rằng cô sẽ tuân theo ý muốn của họ và ở nhà để an ủi và giúp đỡ họ trong tuổi già. Nhưng tình yêu và vâng lời cũng không thể ngăn cản Rita ôm ấp đời sống tu trì. Cô vẫn cương quyết xác định vẫn là một người bạn Trăm năm trung tín của chú rể Thiên Chúa là Chúa Giêsu Kitô, với Ngài, cô dành hết trái tim và cam kết trung thành đến hơi thở cuối cùng.

RITA ỪNG THUẬN KẾT HÔN VÌ VÂNG LỜI CHA MẸ

Dù Rita đã hứa với cha mẹ cô để kết hôn, tuy nhiên, không có bất cứ cách nào làm suy yếu quyết tâm của cô bảo vệ hoa trinh tiết của cô, mà cô đã mong muốn dâng hiến cho Thiên Chúa. Tuy nhiên, thấy rằng có rất ít hy vọng ôm ấp đời tu, ít là trong khi cha mẹ còn sống, vì vậy, trong sự nồng nàn cháy lửa tình yêu Chúa Giêsu và vinh quang rất mực với Trinh Nữ Maria, cô quyết tâm không bao giờ ôm ấp đời hôn nhân. Khi quyết tâm điều này, một niềm vui tăng gấp đôi và niềm an ủi lấp đầy trái tim của Rita, cô có thể vẫn còn trung thành với Tân lang của Thiên Chúa của mình, và đồng thời là một người con đáng yêu và biết vâng lời. Vì lý do này tăng gấp đôi niềm vui và an ủi này, một ánh sáng trên trời liên tục soi sáng vẻ mặt của cô, và ban ngày, khi cô thực hiện nhiệm vụ trong nhà, có một vầng hào quang hạnh phúc ở khắp mọi nơi vây xung quanh cô.

Tuy nhiên, niềm vui và hạnh phúc của Rita chỉ còn thời gian ngắn. Tình yêu hiếu thảo và vâng lời của cô đã được đưa vào thử nghiệm hơn nữa, một thử nghiệm đã gây ra trong tâm hồn cô một chiến đấu thực sự giữa tình yêu của Thiên Chúa và tình yêu thương của cha mẹ. Ông Antonio Mancini và Bà Amata Ferri, vui mừng khôn xiết khi biết rằng con gái của họ đã từ bỏ ý tưởng vào một tu viện, bây giờ ông bà xác định việc hôn nhân cho con gái "rượu" của mình. Họ nói rằng, đây là mong muốn của họ, và họ đã thuyết phục cô có bốn phận sẽ không bỏ rơi họ.

Tuy nhiên, dù cha mẹ nghĩ rằng, cô sẽ không đi tu, nhưng chưa bao giờ cô có ý nghĩ chấp nhận người khác làm chồng, hơn là Chúa Giêsu Kitô.

Do đó chúng ta có thể tưởng tượng khi nghe cha mẹ quyết định việc hôn nhân và chọn người chồng cho cô, cô kinh ngạc nhiên và đau đớn chùng nào! Họ nhắc nhở cô rằng, cô đã được sinh ra trong tuổi già của họ, rất lâu sau khi họ đã gần như không còn hy vọng có con cái, và họ nhấn mạnh rằng, bởi cuộc hôn nhân của cô, sẽ làm cho gia đình của họ khỏi nguy cơ tuyệt chủng, và còn làm cho những năm còn lại của họ được hạnh phúc và thoải mái.

Chúng ta thực sự bị cám dỗ lên án Antonio Mancini và Amata đã cậy quyền buộc con gái họ làm theo tính toán của con người. Chúng ta không tin rằng Thiên Chúa, trong quyền phép Người, không thể vượt qua việc toan tính này, để tội lỗi của Ngài đã chọn là Rita, sau khi đã trở nên thiếu nữ Kitô hữu, cũng nên, như Thánh Monica trở thành một bà vợ và các bà mẹ Kitô giáo.

Việc công bố bất ngờ của cha mẹ cô làm cho nước mắt Rita chảy tràn và tim cô gần như tan vỡ. Tình trạng tê liệt đã nắm giữ cô, khiến một thời gian cô không thể lên tiếng.

Khi sự tử đạo diễn ra trong tâm hồn trong sáng của cô đã phần nào giảm xuống, Rita êm dịu lên tiếng như bồ câu, cho cha mẹ hay biết: *"Thưa cha mẹ, con không muốn bất kỳ người nào làm chồng con, ngoài Chúa Giêsu Kitô. Những năm trước đây, con đã dành toàn thân xác, trái tim và tâm hồn cho tình yêu của Ngài và việc thánh thiện. Bởi vì cha mẹ muốn, con đã hứa không đi tu, con cảm thấy chắc chắn, với sự giúp đỡ của Thiên Chúa, con sẽ không kết hôn, con sẽ có thể an ủi cha mẹ, cung cấp các nhu cầu cần thiết cho cha mẹ, cho đến khi Thiên Chúa mời gọi cha mẹ về với Người để ở ngôi nhà tốt hơn và hạnh phúc hơn."*

Tuy nhiên, Antonio và Amata, vẫn muốn con gái của họ kết hôn, và để ngoài tai những lời chân thành của Rita, dù con có nói gì cũng vô ích, dù con mong muốn được ở một mình với Thiên Chúa, yên lặng một mình trong nhà nguyện yêu quý của mình. Trong các bức tường nhà Nguyễn, cô quì xuống, nâng cao đôi mắt lên trời, với hy vọng và tin tưởng vào cây thánh giá, xin Chúa bị đóng đinh giải thoát cô những bối rối sâu sắc xé nát trái tim cô, từ lúc cha mẹ cô nói với cô rằng, họ muốn cô kết hôn. Cô cũng cầu xin Nữ vương các thiên thần và các thánh đồng trinh, xin cho cô ơn soi sáng cần thiết để hoàn thành những gì hợp ý Chúa và có lợi cho sự cứu rỗi linh hồn cô.

Rita biết, sẽ không có tội lỗi nếu kết hôn trong sự vâng phục ý muốn của cha mẹ, nhưng kể từ khi cô cảm thấy rằng Thiên Chúa đã gọi cô, ngay từ những năm đầu đời, được làm Bạn Trăm năm của Ngài, và kể từ khi cô đã quảng đại đáp trả ơn gọi này, với mong muốn nguyện dâng Thiên Chúa viên ngọc của trinh tiết của cô, Rita bây giờ quì cầu nguyện chờ được biết tiếng nói và quyết định của Thiên Chúa, xin cho cô biết cô có phải và có thể tuân theo ý muốn của cha mẹ cô mà không vi phạm ý muốn của Chúa Giêsu, người mà cô yêu mến hết lòng, hết linh hồn mình.

Điều rất chắc chắn rằng những lời cầu nguyện sốt sắng mà Rita dâng lên Thiên Chúa trong nhà nguyện nhỏ của mình đã được Thiên Chúa ân cần lắng nghe. Thiên Chúa, người xoa dịu và an ủi cô đau và trái tim gặp khó khăn. Và chúng ta có thể tin rằng Thiên Chúa đã biết Rita đây tớ của Người nên theo ý muốn của cha mẹ, và bằng cách làm như vậy, cô sẽ tuân theo thánh ý Người mà không bị mất sự hăng hái muốn dâng hiến trinh tiết mình cho Chúa Giêsu, Bạn Trăm năm của trái tim và linh hồn cô.

CHỒNG VÀ 2 CON ĐỀU CHẾT

Thánh Rita, trước và đặc biệt là sau khi thành hôn, đã làm một tổ ong ngọt ngào trong trái tim mình, do đó, khi nói chuyện, tỏa đầy hương thơm và ngọt ngào của nhân đức. Mỗi đức tính tượng trưng một bông hoa đẹp và thơm, được ràng buộc với nhau bằng giây thắt lưng đức mến, và hình thành các bó hoa tinh tế nhất bà có thể dâng cho Thiên Chúa của bà sau khi cô đã làm dịu những cơn gió hú đe dọa xung quanh, trong thời gian chồng bà là một con mồi dễ dàng bị xung động và không thể chế ngự những đam mê bạo lực của mình.

Nhưng than ôi, những ngày hòa hợp và bình an sẽ sớm xảy ra thảm kịch gây nỗi buồn và đau đớn trong trái tim bà Rita.

Mặc dù Thánh Rita đã cải hóa người chồng đã từng bạo lực và cờ bạc, và cũng đã làm cho ông ta trở thành người đàn ông hòa bình, Ferdinando đã không có ít kẻ thù ở Rocca Porrena. Trước khi thành hôn, và một số năm sau, ông đã tham gia vào nhiều vụ tranh chấp với đồng nghiệp có tính nóng và bốc đồng như mình, "mèo hoàn mèo", ông luôn thủ sẵn dao găm, nói chung là muốn chiến thắng đối thủ của mình. Những người này đã trở thành kẻ thù của Ferdinando, lòng họ chứa đầy nọc độc hận thù, và dù ông đã tránh bọn họ, họ vẫn tìm kiếm cơ hội để trả thù ông.

Kẻ thù ông không dám gặp ông đơn lẻ, họ tụ lại với nhau, như những kẻ hèn nhát thường làm, và tìm gặp ông bên ngoài thành Rocca Porrena, họ tấn công ông, giằng co và đâm ông đến chết, vứt xác ông bên đường, máu rỉ ra từ một hàng chục vết thương.

Một số nhà sử học nói rằng Ferdinando không bị giết khi ông cư xử ôn hòa. Họ nói rằng bản thân ông, trong một cơn giận dữ, ông đã gây nên cuộc tranh cãi và thậm chí gây ẩu đả trước, vì thế, ông đã mất mạng.

Những người khác nói rằng cái chết dữ tợn của Ferdinando là sự thăm viếng của Thiên Chúa, để trừng phạt sự tàn ác cực dữ của ông đối với bà Rita trong thời kỳ đầu của cuộc hôn nhân của hai người.

Nhưng chúng ta có thể tin một cách đạo đức rằng: dù ông ta đã không có sự an ủi ngọt ngào là được nhận các Bí tích cuối cùng, Thiên Chúa đã thương xót linh hồn ông ta, nhờ vào tài khoản công phúc như đại dương, mà người vợ thánh thiện của ông đã gửi trong kho báu trên Thiên đàng.

Khi tin tức về cái chết của Ferdinando và tất cả các câu chuyện chung quanh nói đến tai bà Rita, bà như bị ném vào niềm đau cực điểm. Bà khóc như vỡ trái tim ra, và mặc dù bạn bè và những người hàng xóm tìm cách tốt nhất để an ủi bà, cũng không làm bà nguây ngoai.

Dĩ nhiên, cũng như mọi người vợ tốt và thánh thiện phải cảm thấy sự bất ngờ ra đi của người chồng, bà Rita cũng cảm như vậy, nhưng bà còn đau buồn hơn nữa là linh hồn chồng bà chết không được lãnh "Cửa Ăn đàng" mà Chúa Giêsu chết trên Thánh giá đã ban cho các Kitô hữu làm bảo đảm một cuộc hành trình an toàn về thời gian vĩnh cửu.

Với nỗi buồn của mình, Thánh Rita đã cầu nguyện với Thiên Chúa từ bàn thờ trái tim mình, bà nói với Ngài:

- Lạy Chúa, xin đừng phán xét Ferdinando tôi tớ Ngài, vì trước mặt Ngài, không ai là người công chính.

Bà cũng cầu nguyện với Chúa Giêsu, Chúa Thiên Chúa của mình và Đấng Thẩm phán của kẻ sống và kẻ chết, và cầu xin Ngài vì Máu báu của Ngài đổ ra để Cứu Chuộc nhân loại, đừng nên vô ích cho linh hồn của chồng Bà là Ferdinando. Và trong trái tim đau buồn chất ngất của góa phụ, bà khóc xin sự tha thứ lỗi lầm và sa ngã của chồng, để Thiên đàng mỉm lòng, và Tình yêu Thiên Chúa, kéo lòng thương xót Chúa xuống cho chồng.

Thánh Rita, như trong vườn Cây Dầu đau đớn, không quên tin tưởng vào Đức Trinh Nữ, mẹ của bảy niềm đau, Đấng mà theo Thánh Bernard, "không có ai chạy đến mà trở về tay không".

Khi thân xác đã chết và rỉ máu của người chồng đã được đưa về nhà, Thánh Rita, với nhiều lý do hơn so với các Tổ Phụ Jacob nhìn khi áo dính máu của Joseph, con trai yêu quý của ông, một lần nữa khơi lên đầy đủ nỗi đau buồn của bà, với những tiếng nức nở và thở dài, tiếp theo bằng những dòng nước mắt.

Sau đó, đột ngột, như thể một tiếng thì thầm từ Thiên đàng đã đến tai của mình, trong nháy mắt những tiếng nức nở và thở dài của bà ngưng lại, nước mắt của bà trở nên khô ráo, và mạnh mẽ như Jacob, trái tim và linh hồn của bà ca ngợi Danh Chúa, Đấng đã vui mừng nhận lại người chồng mà Ngài đã cho bà ở dưới chân bàn thờ.

Ô, người phụ nữ mạnh mẽ và dũng cảm, chúng tôi có thể tìm thấy ai như bà!

Chúng tôi có thể so sánh bà như thế nào? Bà có sự kiên nhẫn đáng ngưỡng mộ, bà đau buồn quá mức và nỗi buồn sâu sắc thâm nhập tất cả các thớ thịt của trái tim yêu thương, khi bà nhìn chăm chăm thân xác rỉ máu của người chồng đã là một phần của cuộc sống hôn nhân của bà.

Không hài lòng với hành động chấp nhận vâng thánh ý Chúa mà thôi, bà còn muốn đi xa hơn, là sắm cho mình viên ngọc quý là sự Tha thứ, theo gương Chúa Giêsu Chúa Kitô, khi chết trên Thánh Giá, đã xin Cha trên Trời tha thứ cho kẻ giết Ngài. Bà Rita cũng chữa lỗi cho những kẻ giết chồng bà. Bản thân bà tha thứ tận đáy lòng, theo học thuyết thánh thiện mà Chúa Giêsu Kitô đã dạy từ tòa giảng cây Thánh Giá.

Sau khi tang lễ đã qua, và xác của chồng bà được đặt trong nghĩa trang Rocca Porrena, Thánh Rita tiếp tục thực hiện những đức tính mà bà đã có thói quen thực hành, và đã được miễn chức những quan tâm của cuộc sống hôn nhân, nên bà quyết tâm cuộc sống dành riêng cho Thiên Chúa, là Chúa duy nhất và Thầy của linh hồn bà.

Cái chết của ông Ferdinando chồng bà, làm cho bà Rita trở thành góa phụ, nhưng bà đã không bị bỏ rơi. Thiên Chúa đã ban phước cho bà, như chúng ta đã quan sát, với hai người con đẹp trai, chúng đã lớn lên, và được bà chú tâm chăm sóc tối đa. Hàng ngày bà cầu xin Thiên Chúa, với những lời cầu nguyện nhiệt thành nhất, để xin ơn bảo vệ sự vô tội của chúng và giúp bà hướng dẫn chúng trong con đường pháp luật thiêng liêng của Ngài trong đó bà đã hướng dẫn chúng.

Giovanni và Paulo, 2 đứa con của bà Rita, đã trở nên những gì bà mẹ thánh thiện dạy dỗ chúng. Chúng lớn lên như những trẻ biết kính sợ và kính mến Thiên Chúa. Chúng yêu mến người mẹ tốt lành của chúng với tất cả tấm lòng của những người con, không có con cái nào có thể tôn trọng hay vâng lời mẹ hơn là Giovanni và Paulo.

Khi chúng càng lớn lên, bà Rita, với nhận thức nhanh chóng của một người mẹ, càng thấy rằng các con trai bà đã thay đổi, đôi khi, giống như người cha đã chết của chúng, chúng tức tối, cáu kỉnh. Đặc biệt, bà thấy thay đổi đáng chú ý trong Giovanni, khi lên 16 tuổi. Trẻ tuổi như chúng, và mặc dù được mẹ đào tạo về tôn giáo, Giovanni và Paulo đã phần nào thấm nhuần với ý tưởng sai lầm về danh dự và niềm từ họ hàng ý tưởng phải "trả thù" cho bố. Quyền trả thù này rất thịnh hành ở Italia thời Thánh Rita sống, và được gọi là: "Mối thù thiên thu".

Mặc dù, theo thời gian, các con trai của bà nghe nói đến vụ giết chết người cha của họ, phần bà không hề có ý nghĩ ấy. Nhưng một hôm, trong một cuộc nói chuyện giữa hai con trai, bà ngạc nhiên và đau buồn nghe rằng, chúng có khuynh hướng sẽ trả thù những người giết cha chúng.

Cũng giống như người mẹ tốt và thánh thiện, bà Rita quyết tâm kiềm chế và tiêu diệt ý định rất tàn ác này. Gọi 2 con sinh đôi Giovanni và Paulo đến bên cạnh bà, bà nói với con những gì bà đã nghe và xin họ, với nước mắt và nài nỉ, để xóa khỏi tâm trí con tất cả các mong muốn trả thù, và quên rằng cha của họ đã bị ám sát. Bà cũng đặt trước mắt chúng gương mẫu của Chúa Kitô, xin Đức Chúa Cha tha thứ cho những kẻ đã đóng đinh Ngài mà Ngài phải chịu đựng để ban cho họ sự sống đời đời. Bằng ví dụ đẹp này, bà chân thành hy vọng bà sẽ có thể thuyết phục con trai mình tha thứ cho những kẻ giết cha chúng. Hơn nữa, bà nhắc nhở chúng rằng, mặc dù đã mất người cha trần thế, chúng sẽ đạt được một thiên đường, nếu chúng tha thứ thật lòng. Cuối cùng, bà quả quyết rõ ràng với chúng rằng, chính họ sẽ là kẻ giết người, nếu họ báo thù cái chết của cha mình.

Theo cách này, Thánh Rita cố gắng giữ và hướng dẫn con trai của bà trong con đường kính sợ Thiên Chúa. Sau một thời gian, như chúng ta có thể đọc trong Nghị định phong thánh của bà, khi nhìn thấy con trai của bà vẫn còn muốn trả thù, bà tìm đến cây Thánh giá và cuộc tử nạn của Chúa Kitô, bà nhiệt thành cầu khẩn Ngài, hoặc thay đổi ý muốn giết người của các con, hoặc cất chúng ra khỏi đời này trước khi chúng phạm tội trọng ấy.

Sau cùng, Đức Chúa Trời nghe lời cầu nguyện của Thánh Rita. Cả hai con trai bà qua đời trong vòng một năm, trước khi phạm tội giết người để phải chịu phán xét của Thiên Chúa Toàn Năng.

Ô, Thánh Rita vinh hiển! Danh tiếng của sự hy sinh của bà sẽ không bao giờ tàn phai. Các trang lịch sử đề cập đến thấy rằng: không có sự hy sinh cao quý hơn so với sự hy sinh của bà. Đúng là Abraham sẵn sàng hy sinh Isaac con trai của mình, nhưng ông đã được Thiên Chúa toàn năng dạy làm như vậy. Sự hy sinh của bà là một bản sao chính xác của sự hy sinh mà Chúa Cha Vĩnh Cửu hi sinh Con một Ngài trên thập giá. Bà không những tha thứ những kẻ giết người chồng bà, mà còn dâng lên Thiên Chúa sự sống của hai con trai yêu quý của bà: Giovanni và Paulo.

ĐƯỢC NHẬN VÀO TU VIỆN MADALENA CÁCH KỲ LẠ

Như chúng ta đã biết, Thánh Rita rất lo lắng ôm ấp cuộc sống tu trì, và kể từ khi bà đã có một lòng sùng kính đặc biệt với Thánh Augustinô và Thánh Nichola Tolentino, bà mong muốn trở thành một con gái thiêng liêng của thánh nhân bằng cách tham gia cộng đồng các nữ tu đã được quản trị và hướng dẫn cùng một quy luật mà Thánh Augustinô, khi còn làm giám mục thành Hippo, đã soạn cho các cộng đồng tu trì của Ngài.

Thời Thánh Rita sống ở Rocca Porrena, đã có hai cộng đồng nữ tu sĩ Augustinô trong Cascia. Một cộng đồng cư trú trong tu viện được biết đến với tên thánh Madalena, tu viện khác mang tên thánh Lucia.

Một ngày nọ, trong khi bà Rita quỳ trong nhà nguyện nhỏ của nhà bà, đôi mắt dán chặt vào Thánh Giá, nói chuyện với Chúa Giêsu, bà nói với Ngài bà lo lắng thế nào để được vào tu viện và trở thành một nữ tu, bỗng một tia sáng an ủi của Thiên Chúa xâm nhập trái tim và linh hồn bà. Thánh Rita chỗi dậy và chuẩn bị đi đến Cascia. Tia sáng an ủi đó cho bà biết cần đi thẳng tới tu viện thánh Madalena. Với bàn tay run rẩy, bà gõ cửa tu viện, người gác cửa nhà Dòng mở ra hỏi bà Rita muốn gặp ai? Thánh Rita trả lời muốn nói chuyện với Bà Bề trên. Người gác cửa lịch sự dẫn bà vào phòng khách. Khi nữ viện trưởng, một nữ tu đáng kính đến, Thánh Rita trình bày ước muốn xin tu.

Bà nói với Bề trên rằng từ thời bà còn là một đứa trẻ, bà đã mong muốn dâng hiến trinh tiết của mình cho Thiên Chúa, rằng nếu bà đã làm như vậy thì đã không vâng lời cha mẹ ngăn cản bà, nhưng bây giờ bà được tự do, bà mong muốn sống đời tu theo luật thánh Augustinô, để phụng sự Chúa tốt hơn, mặc dù bà nhận bà không xứng đáng để trở thành một đứa con tinh thần tuyệt vời và vinh quang của Thánh Augustinô.

Bà Bề trên chú ý lắng nghe lời xin khiêm tốn và tha thiết của Thánh Rita để được nhận vào cộng đồng, và nói với bà rằng, bà sẽ trình bày ước mong cho các thành viên khi họp Hội nghị nhà Dòng. Chúng ta phải để ý rằng: Quy luật của thánh Augustinô không nhận vào cộng đồng của họ bất kỳ thiếu nữ nào, nếu không có ơn gọi chắc chắn, còn các góa phụ cũng có thể được nhận, nhưng chỉ nhận với phép chuẩn đặc biệt.

Vì vậy chúng ta không nên ngạc nhiên, khi các nữ tu của tu viện Madalena

Cascia từ chối nhận Bà Rita vào cộng đồng Dòng, và thực sự, phần đông các nữ tu gợi ý rằng kể từ lập tu viện, chưa có goá phụ nào được nhận vào đây, và nó sẽ là một điểm đen cho tu viện, nếu bây giờ bà Rita là một thành viên của cộng đồng, mặc dù, họ biết bà là người không thể chê trách, nhất là bà có lòng đạo đức và thánh thiện nổi tiếng.

Khi Bà Bề trên nói với bà Rita: các nữ tu trong Hội đồng Dòng đã bỏ phiếu không nhận bà là một thành viên của tu viện, bà Rita đã tỏ ra rất bình tĩnh, mặc dù trong trái tim bà rất thất vọng. Thay vì trở về Rocca Porrena, Bà Rita vẫn ở Cascia trong ngôi nhà của một người quen, và sau một thời gian ngắn bà đã xin lại, nhưng cũng bị từ chối. Sau một thời gian, bà lại xin lần thứ ba với tất cả sự van nài, nhưng các nữ tu vẫn không nhận bà vào cộng đồng của họ, dù là vào ở như một đầy tớ. Họ cho rằng, bà không xứng đáng làm bạn "Trăm năm" của Chúa Giêsu Kitô chí thánh, lời cầu xin của bà chỉ là vô ích. Thiên Chúa muốn thử sự kiên nhẫn của Rita, Ngài đã cho phép các nữ tu vẫn còn vững chắc trong quyết định của mình, và do đó, Bà Bề trên đã nói lần thứ ba rằng, bà nên chấm dứt xin xỏ đi, điều đó là "không có thể được".

Khi cánh cửa Tu viện Madalena đã đóng với bà Rita, bà trở lại Rocca Porrena, nghĩ rằng chưa đến lúc bà đạt được hạnh phúc mà bà mơ ước. Tuy nhiên, trong sâu thẳm của trái tim bà, bà cảm thấy rằng Thiên Chúa Toàn năng sẽ sớm đến hỗ trợ bà, giúp bà vượt qua những gì Bà Bề trên tu viện Madalena đã nói là "không có thể được".

Bà Rita trở lại Rocca Porrena, bà bắt đầu chứng minh thành công điều "không có thể". Bà nhớ lời còn văng trong tai bà: *"Người phụ nữ thân yêu ơi, đó là điều không có thể cho con, nếu muốn trở thành một nữ tu của cộng đồng chúng tôi,"* Bà Rita quyết định sử dụng mọi cách để làm cho "có thể" lời Bà Bề trên nói là "không thể". Quyết định này chi phối tâm trí bà, Bà Rita đã dành gần cả ngày, và một phần đêm, cầu khẩn Chúa Giêsu yêu quý của mình, xin rút ngắn thời gian lo lắng của bà, và nhận bà làm "cô dâu của Chúa" trong các bức tường của tu viện.

Không để mất cơ hội với những lời cầu nguyện nhiệt thành của mình, bà Rita còn ăn chay, đền tội, khẩn nài sự trợ giúp của các Thánh Bảo trợ của bà: Thánh Gioan Tẩy giả, thánh Augustinô, thánh Nicola Tolentina. Bà tin vững chắc rằng, với sự can thiệp đặc lực của các ngài, Thiên Chúa sẽ nhận lời cầu của bà mà thực hiện điều mong ước của mình trong thế giới này. Bà Rita đã không thất vọng về niềm tin và trông cậy của mình, vì bà chỉ ước được làm bạn của Chúa Giêsu, hơn mọi vinh dự cao nhất của thế gian. Hạnh phúc mà bà đã tìm kiếm từ khi còn là

một cô gái nhỏ.

Phải, đã gần đến lúc Thánh Rita được vào tu viện một cách kỳ diệu.

Một đêm trong khi đang cầu nguyện và suy gẫm, bà nghe thấy một tiếng gõ lớn tại cửa ngôi nhà của mình và có tiếng gọi:

- Rita, Rita.

Lúc đó đã muộn, tự nhiên một cảm giác sợ hãi đã xảy ra trong tâm trí bà, nhưng một lời thì thầm từ Trời cao đã cho bà can đảm đến gần cửa sổ, bà mở cửa, nhìn ra để xem ai gọi bà. Thấy không có ai ở cửa, Bà nghĩ rằng những gì bà nghe nói có thể là ảo tưởng, hoặc có thể là một mưu mẹo của quỷ để bà lo ra, không cầu nguyện nữa.

Bà giơ tay làm dấu Thánh Giá, và lại tiếp tục những lời cầu nguyện cách sốt sắng gấp đôi. Một lần nữa, bà bị gián đoạn trong lời cầu nguyện với tiếng nói:

- Rita, Rita! Đừng sợ, Chúa sẽ nhận con vào tu viện như người bạn Trăm năm của Ngài.

Lúc này, bà Rita mới hiểu ý nghĩa thực sự của tiếng gọi 2 lần, bà vui mừng không thể tả, và ngọn lửa tình yêu Chúa bốc lên rừng rực trong lòng, bà đã dâng niềm cảm mến và ngất lịm đi trong tình yêu Chúa, và được thị kiến 3 Đấng thánh Chúa gửi đến giúp bà, đó là thánh Gioan Tẩy giả, thánh Augustinô, và thánh Nichola Tolentina. Các ngài cho bà hiểu rằng, chén mong muốn của lòng bà đã đầy tràn. Bà được nghe một giọng nói từ trời cao, tiếng nói của Chúa Giêsu, người gọi và nói với bà:

- Hãy đến, Rita, yêu quý của Cha. Bây giờ là lúc con được vào tu viện Madalena có cửa thường đóng không cho con vào.

Tỉnh dậy, tưởng như đã ngủ say, bà Rita chỗi dậy từ nơi bà đang quỳ, đi đến cửa sổ, bà nhìn thấy một người vè đáng kính đứng ở đó. Ông mặc một bộ quần áo lông lạc đà, thắt lưng bằng giấy da thú, ông làm hiệu bảo bà đi theo ông. Bà Rita đã nhận người ra hiệu cho mình đi theo, không là ai khác hơn là thánh Gioan Tẩy giả, đấng bảo trợ của bà, người mà bà đã thấy trong thị kiến. Lập tức rời nhà, lòng bà rộn lên niềm vui thiên đàng, bà đi theo vị hướng dẫn thiêng liêng của mình. Hai người cùng leo lên các bậc gỗ ghề của miền đồi Schioppo, được dây Rocca Porrena bao bọc. Khi đã đến đỉnh đồi, lại gặp thánh Augustinô và

thánh Nichola hiện ra nữa. Bà sung sướng như thấy mình được ở trên núi Tabor với ánh sáng chói lọi của 3 đấng thánh. Lóa mắt bởi cảnh tượng đó, bà Rita sấp mình dưới chân các ngài và cảm ơn họ bằng sự tôn kính khiêm tốn và sùng đạo, vì ơn các ngài đã xin cho bà, và một lần nữa bà phó mình cho các ngài bảo vệ.

Các ngài bảo bà đứng dậy và đi theo mình. Bà vâng lời ngay lập tức và đi sau các ngài về hướng Cascia. Mỗi bước đi, bà thấy mình gần hơn và gần hơn đến mục tiêu dài mong muốn, trái tim bà rộn lên niềm vui không thể diễn tả, khi bà nghe các vị hướng dẫn từ trời nói chuyện với nhau trên đường đi. Thực sự là một cuộc hành trình đáng nhớ, bà cảm thấy như hai người bộ hành trò chuyện với Chúa Kitô trên đường Emmaus.

Khi vừa đến Cascia, đúng vậy, đứng ngay ở cánh cửa tu viện Madalena, bà Rita cháy lên niềm mong muốn dâng hiến thân xác, linh hồn mình cho Chúa Giêsu yêu dấu của mình trở nên mãnh liệt hơn bao giờ hết.

Trời còn tối, các Sơ còn đang ngủ, cửa nhà Dòng còn đóng chặt chẽ, nhưng ba vị đã đem bà vào bên trong Tu viện. Các ngài căn dặn bà:

- Rita, hãy ở đây như con ong có lí trí trong khu vườn của Bạ Trăm năm mà con đã yêu mến từ lâu và rất nồng nàn, để thu lượm những bông hoa nhân đức, để con xây dựng một tổ ong ngọt ngào, con đang ở trong nhà của Chúa Giêsu Bạ Trăm năm của con. Hãy mến Chúa hết lòng, hết linh hồn, và phần rỗi đời đời của con được bảo đảm. Hãy tạ ơn Chúa đã ban ơn đặc biệt. Hãy ngợi khen lòng Thương xót vô hạn của Người, và công bố rằng không có gì là không thể đối với Thiên Chúa. Rita, con đã vượt qua điều không có thể.

Nói xong những lời này, ba vị thánh biến mất. Bà Rita, tràn ngập hạnh phúc, vì giờ đây bà đã ở trong nhà Dòng, bà dành trọn phần đêm còn lại để tạ ơn Chúa, vì ơn đặc biệt Chúa đã ban cho bà.

Khi buổi sáng đến, các nữ tu tu viện Madalena phát hiện ra rằng có một người thế gian ở trong tu viện, họ rất ngạc nhiên kinh hoàng. Họ hỏi nhau:

- Bà ta là ai? Làm thế nào mà bà ta vào trong được?

Họ nhìn chăm chăm vào bà Rita. Một số các nữ tu bắt đầu nghi ngờ rằng một Sơ nào trong cộng đồng đã bí mật cho phép bà ta vào tu viện, trong khi những người khác nghĩ rằng, có lẽ ai cầu thả, không khóa kĩ cánh cửa nhà Dòng?. Tuy nhiên, khi một số bà ngạc nhiên thì bà khác đến gần, hỏi bà Rita:

- Bà vào đây làm gì?

- Làm sao bà vào được bên trong nhà Dòng?

Văn bản đã viết lại: Bà thánh Rita với đôi mắt vui vẻ, khiêm nhường trả lời cách thuyết phục các Sơ đang háo hức muốn nghe:

- Tôi là góa phụ nghèo nàn của thành Rocca Porrena, nhiều lần xin được vào tu ở Dòng này, nhưng đã nhiều lần bị từ chối là không xứng đáng với hạnh phúc tuyệt vời như vậy. Thưa Bà Bề trên và các Sơ yêu quý, chính Thiên Chúa đã ban cho tôi ơn đặc biệt này là, đêm vừa qua, từ nhà tôi ở Rocca Porrena, thánh Gioan Tẩy giả, thánh Augustinô, và thánh Nichola Tolentinô đã dẫn tôi vào bên trong tu viện các Sơ đây. Tôi xin các Sơ, nhân Danh Thiên Chúa Ba Ngôi, Đấng đã thương xót tôi theo Lòng Thương xót của Chúa, nhận tôi vào làm người tu viện các Sơ.

Các nữ tu trong tu viện Madalena lắng nghe với sự ngạc nhiên khi bà Rita kể việc bà được dẫn vào bên trong tu viện thế nào, và khi bà nói xong, tất cả các nữ tu, đồng thanh kêu lên rằng, họ chấp nhận cô như một người trong nhà, họ khiêm tốn xin bà bỏ qua, vì đã từ chối không nhận bà nhiều lần bà xin vào nhà họ.

SƠ RITA THỰC HIỆN ĐỨC VÂNG PHỤC

Trước tiên, sau khi khẩn trọng thể, Sơ Rita quyết định đi đến tuyệt đỉnh sự trọn lành tu trì là thực hiện nghiêm ngặt của các lời khẩn Sơ đã khẩn trong nhà nguyện tu viện Madalena. Kết hợp chặt chẽ với Chúa Giêsu bằng liên kết thiêng liêng của các lời khẩn, bà bắt đầu leo lên nấc thang của sự hoàn hảo tu trì bằng cách đặt bàn chân mình trên bước vâng lời, đó thực là bước đầu tiên các bậc thang của sự hoàn hảo tu trì. Vì theo lời tôn sư Augustinô: *Vâng lời là bước đầu tiên của bậc thang hoàn hảo đời tu, theo ngài: "Nghèo khó là một nhân đức lớn, vì nó cai trị sự giàu có, Khiết tịnh cũng là một nhân đức lớn, vì nó thống trị thân xác, tuy nhiên, vâng lời là nhân đức lớn hơn nghèo khó hoặc khiết tịnh, vì nó kiềm chế trí tuệ và ý muốn."*

Chúa Thánh Thần đã nói sự thật này trong câu: "Vâng lời trọng hơn của lễ". Do đó vâng lời tuyệt vời hơn khó nghèo hoặc khiết tịnh, bởi vì sức mạnh tinh thần của linh hồn, được hy sinh cho Thiên Chúa, tuyệt vời hơn so với của cải bên ngoài, của sự thỏa mãn nhục dục mà hai đức đó bao gồm.

Để hiểu bản chất của sự vâng lời, là nhân đức bậc tu trì, chúng ta cần để ý phân biệt 2 loại vâng lời:

Loại thứ nhất là vâng lời "nhắm mắt", nghĩa là tu sĩ tuân theo lệnh của bề trên mà không cần thắc mắc về lệnh, không tính đến các khó khăn khi vâng lệnh, không xét sự công bằng, sự có thể thực hiện, sự hợp lí của lệnh; nhưng coi trọng quyền bính của bề trên, mệnh lệnh của quyền bính, sự hợp lí của quyền bính, không xét đoán về mình hoặc theo tinh thần đời. Vâng lời "mù quáng" loại thứ nhất này được gọi là "Vâng lời hoàn hảo".

Loại thứ hai là vâng lời "mở mắt", như các con vật và các bánh xe mà tiên tri Ezekiel đã thấy trong một thị kiến, nghĩa là tu sĩ thấy có những khó khăn, có những sợ hãi, có những điều trí khôn coi như không dễ thực hiện; nhưng dù biết như thế, tu sĩ vẫn vâng lời cách mau lẹ, vui vẻ, coi như dễ dàng. Vâng lời "mở mắt" này được gọi là "tuyệt đối và hoàn hảo nhất".

Chính Chúa Giêsu Kitô cho chúng ta một ví dụ về sự vâng phục "mở mắt" này. Ngài là sự Khôn ngoan của Thiên Chúa, nhưng Ngài đã vâng lời ngay cả chịu chết trên Thánh giá, dù Ngài biết rằng cái chết là không đáng với thiên tính của Ngài. Và khi Ngài lo buồn khủng khiếp trong vườn Giessimani, Ngài nài xin:

"Lạy Cha, nếu có thể, xin cho chén này xa đi khỏi con", và sau đó như nhớ lại nhiệm vụ khi xuống trần, Ngài nói thêm: "Nhưng xin theo ý Cha, đừng theo ý con."

Các Thiên Thần cũng thực hành cách vâng phục như Chúa, dù các vị là những linh hồn trinh khiết, có tri thức trời vượt, nhưng các vị không chỉ vâng lời Chúa với sự siêng năng và mau lẹ, mà còn vâng lời vì phúc lợi của các tạo vật nữa, mặc dù các vị biết những tạo vật vật kém hơn các ngài trong mọi việc.

Bây giờ phải kể vâng lời "mở mắt" là hoàn hảo nhất, đáng công thưởng, và được nhiều công đức hơn vâng phục "nhắm mắt", đó thực là đặc trưng của các Thiên Thần. Chúng ta có thể áp dụng cho những thiên thần -người (hoặc người- thiên thần) trên trái đất, khi bắt chước sự vâng lời của các Thiên Thần, họ cũng được nhiều công phúc như vậy.

Đánh giá theo tiêu chuẩn này, Sơ Rita đã thực sự là một phụ nữ thiên thần. Vì Sơ đã vâng lời Bề trên để làm bất cứ điều gì, mặc dù Sơ biết lệnh truyền là không thể làm, Sơ cũng mau mắn vâng lời mau lẹ y như lệnh dễ dàng.

Nhiều tác giả viết về đời sống của Thánh nữ Rita đã kể rằng: Bề trên tu viện Madalena, để làm cho Sơ vâng phục lệnh của mình, đã bắt Sơ hàng ngày tưới nước cho một cây đã héo và chết ở trong vườn của tu viện. Sơ Rita vâng lời mà không nói một lời nào về sự lao nhọc vô ích của Sơ. Sơ tưới cây khô đó mỗi ngày trong một năm, dù bà biết nó sẽ không hồi sinh, nếu không có một phép lạ. Tuy nhiên, để thưởng công vâng lời của Sơ Rita, trước sự ngạc nhiên quá mức của các nữ tu, Thiên Chúa đã làm cho cây chết hồi sinh, cây trở sinh hoa lá, và hoa lá đẹp còn hơn tất cả các cây tươi trong vườn tu viện.

Chúng tôi sẽ trích dẫn thêm một ví dụ đẹp của sự vâng lời và từ bỏ ý riêng của Sơ Rita:

Năm 1450, Đức Giáo Hoàng Nicholas thứ 5 đã tuyên bố là Năm Toàn xá. Những ai đi viếng thành Rôma sẽ lãnh được rất nhiều ân xá. Một số nữ tu được phép đi viếng. Sơ Rita được lòng đạo đức và nhiệt tâm thúc đẩy, mong muốn cùng đi với các Sơ kia. Sơ khiêm tốn xin Bà Bề trên cho phép đi Roma với các nữ tu, để bà có thể được ân xá trong Năm Thánh. Bề trên nhìn vào trán bị biến dạng của Sơ Rita (sẽ nói đến chuyện biến dạng này trong một chương khác sau) lúc đầu không muốn cho phép. Tuy nhiên, sau một vài giây phút xem xét, bà bảo Sơ Rita đi làm việc rồi nói:

- Chị Rita, tôi sẽ cho chị đi Roma, nếu vết thương trên trán chị được chữa lành, khi các chị em đã sẵn sàng bắt đầu cuộc hành trình.

Rời phòng Bề trên, Sơ Rita đến nhà nguyện để xin Chúa Giêsu, Bạn Trăm Năm mình, nếu đẹp lòng Chúa, xin cho Sơ được hành trình đến Roma, xin Chúa chữa lành vết thương trên trán; nếu không đẹp lòng Chúa, Sơ sẽ từ bỏ mình để theo ý Chúa và ý Bề trên mà ở nhà. Thiên Chúa thấy việc khiêm tốn bỏ mình của Sơ Rita và biết tinh thần vâng lời của tôi tớ khiêm tốn và đạo đức của Ngài, nên Chúa đã nghe lời cầu nguyện, và thật tuyệt vời, vết thương trên trán đã lập tức được chữa lành, và Sơ Rita đã được phép đi cùng với các chị em khác đến Roma.

Quả là hoàn thiện, Sơ Rita vâng lời hoàn thiện đến nỗi thà chết hơn là không tuân theo lệnh nhỏ nhất của Bề trên mình, người mà bà coi là đại diện của Thiên Chúa, người hướng dẫn và giám đốc của Sơ. Sơ giống như con cừu, luôn luôn nghe tiếng của người chăn và đi theo người chăn. Tự do khỏi ách nô lệ ý riêng của mình, Sơ Rita là hoàn toàn hợp nhất với ý muốn của Thiên Chúa, không có sự tự tin, nhưng chỉ còn từ bỏ mình hoàn toàn cho Thiên Chúa. Do đó để giống như Chúa Kitô đã vâng lời, mỗi hành động và mọi hành động của Sơ đều đẹp lòng Thiên Chúa. Một khi đã đặt chân lên bước thang đầu tiên của bậc trọn lành đời tu, Sơ lên cao hơn và cao hơn nữa, gần hơn và gần hơn nữa tới Thiên Chúa, Sơ thực sự trở thành gương mẫu của đức vâng lời hoàn hảo nhất.

SƠ RITA THỰC HÀNH ĐỨC KHÓ NGHÈO

Chúng ta đã thấy Sơ Rita bắt đầu đi lên các bậc thang của sự hoàn hảo đời tu qua việc thực hiện nghiêm ngặt lời khấn vâng lời. Mong muốn lên cao hơn, Sơ đặt chân tiếp lên bước thang thứ hai là thực hiện đức Khó nghèo.

Nghèo khó là một nhân đức nổi vượt chính Chúa Giêsu Kitô đã thực hành khi Ngài sinh ra nghèo nàn, lạnh lẽo, sống nghèo, và chết khốn khổ, trần truồng trên thập giá, đồ dùng thuộc về Ngài là 3 mũi đinh, mũ gai. Hơn nữa, trong Bài Giảng trên núi, Chúa Kitô đã đặt đức Nghèo vào Phúc thứ nhất trong Tám Mối Phúc Thật, khi Ngài nói: *"Phúc cho ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ"*

Về phần Sơ Rita, trước khi vào nhà tập trong tu viện Madalena, bà đã bán tất cả các của cải thuộc về bà và phân phát số tiền thu được cho các người nghèo của Thiên Chúa. Để trở nên người nghèo, bà từ bỏ mọi sự thế gian để theo gương Bạn Trăm Năm là Chúa Giêsu Kitô.

Vì Sơ Rita mong muốn thuộc hoàn toàn về Thiên Chúa, và tìm kiếm gì những gì thuộc về Thiên Chúa, khi bà khấn trọng thể, bà tận hiến bản thân mình mà không giữ lại sự gì để hoàn toàn thuộc về Thiên Chúa. Trái tim bà muốn bóc hết mọi quyến luyến của cái thế gian. Để linh hồn mình được tự do thoát mọi hưởng chiều về lợi ích thế trần, mà bà coi là kẻ thù của sự cứu rỗi đời đời của bà.

Bởi vì Thánh Rita yêu đức nghèo thánh lắm lắm, bà không bao giờ mặc áo khác mà chỉ mặc bộ áo dòng khi bước vào đời tu. Thói quen này bà không bao giờ đặt sang một bên trong những năm dài bà sống trong tu viện, và khi qua đời, bà được chôn cất cũng với bộ áo đó. Và thậm chí cho đến ngày nay, mặc dù qua nhiều trăm năm, khi linh hồn trong sáng của bà đã lên trời, áo Dòng này vẫn như tấm vải liệm của mình, một biểu tượng lộng lẫy của nghèo khó anh hùng của bà.

Nhiều lần, các nữ tu trong dòng hỏi tại sao bà vẫn tiếp tục mặc như một bộ áo cũ, vá ấỵ. Sơ Rita luôn trả lời với lòng khiêm nhường:

- Thừa các chị, tôi mặc áo cũ để bắt chước Chúa Giêsu người Chúa nghèo của tôi.

Hàng ngày, bà ngồi suy gẫm sự nghèo khổ của Chúa Giêsu, và nhiều lần trong khi suy gẫm, người ta nghe bà kêu:

- Ô, Chúa Giêsu tốt lành của con, để mặc áo cho con, Chúa đã bị lột trần, để cho con giàu, Chúa đã sống và chết trong nghèo khó cùng cực.

Tinh thần nghèo khó đã thâm nhập linh hồn Sơ Rita, nó tỏ ra ngay trong căn phòng nhỏ của Sơ, trong đó chỉ có một cái ghế với bàn quì (prie-dieu), một ghế dài vừa ngồi vừa làm giường ngủ, một viên đá để gối đầu. Các bức tường trong phòng này được Sơ vẽ vài hình ảnh khác nhau tả cảnh Thương Khó Chúa Giêsu. Trong phòng nhỏ xíu này, Sơ Rita đã vô cùng hạnh phúc. Khi không tham gia công tác chung, Sơ thường bỏ ra hàng giờ trước Thánh Giá, nói chuyện với Chúa Thiên Chúa và Thầy Chí thánh mình:

- Ô Chúa Giêsu ngọt ngào của con, tại sao con là một sinh vật thấp hèn, một tội nhân khốn khổ, còn mong kiếm một căn phòng tốt hơn phòng con được có đây? Tại sao con muốn được an ủi, được tiện nghi trong đồ ăn uống, áo quần, vui chơi giải trí, khi con biết rằng Chúa không có chỗ gối đầu, và Chúa phải chịu đau khổ thống thiết cho con, trần truồng, bị thương tích và bị đóng đinh cây Thập Giá vì con?

Một chuyện đặc biệt trong đời sống của Thánh Rita cho thấy thánh nữ dứt mình ra khỏi những sự trần gian thế nào: Nhân dịp cuộc hành trình đến Roma, trong nhóm với các nữ tu khác. Sơ Rita đã thấy trên đường đi một đồng tiền vàng, Sơ đã mau lẹ ném xuống sông khi đi tới vũng nước. Các Sơ đồng hành ngạc nhiên về hành động của Sơ Rita, mà họ cho là thiếu thận trọng, và một Sơ quở trách:

- Chúng ta có thể cần tiền khi chúng ta trở về Cascia.

Sơ Rita, xin lỗi đã làm các Sơ khó chịu. Sơ nói:

- Thưa chị, tôi đã ném đồng tiền xuống nước, bởi vì, dù chỉ là đồng nhỏ, với tôi nó dường như rất nặng, quá nặng, thật vậy, tôi không có sức mang nó đi xa hơn.

Sơ Rita không chỉ thực hành nghèo khó theo Tin Mừng, Sơ còn khuyến khích người khác thực hành bằng những lời khẩn thiết của mình:

"Các chị thân mến: nếu các chị muốn có sự kính trọng và sự tin cậy vào sự lành thánh và nhân đức, cần phải yêu ít hoặc không yêu của cải đời này. Giữ chặt chẽ đời sống khó nghèo. Người nữ tu muốn thuộc trọn về Chúa, phải hoàn toàn tách rời khỏi tất cả những sự vật trần gian".

Sơ Rita tin như Thánh Phaolô đã làm, là tất cả mọi thứ bên ngoài Chúa Giêsu mà

không giúp đạt được Chúa Giêsu, bị coi như rác rưởi và phân tro.

Sơ là một gương mẫu hoàn hảo của đức nghèo khó. Sơ đúng là một nữ tu nghèo thật sự. Các câu chuyện về cuộc sống của Sơ trong tu viện là những bài thánh ca tuyệt vời, để nói và ngợi khen, vinh danh đức nghèo khó thánh thiện.

Trong những năm dài của Sơ trong tu viện Madalena, Thánh Rita chưa bao giờ nói: "Cái này là của tôi" hoặc "Cái kia là của tôi", vì khi đặt chân trên bước nghèo, bước thứ hai của thang hoàn thiện tu trì, Sơ chỉ nghe giọng hát ngọt ngào của Chúa Giêsu yêu quý của Sơ nói với mình: " Rita, Cha là kẻ nghèo, hãy đến, hãy đến mà theo Cha"

GIỮ NHÂN ĐỨC KHIẾT TỊNH

Như chúng tôi đã nói rằng Sơ Rita là một mẫu gương hoàn hảo của đức vâng lời và nghèo khó. Bây giờ chúng tôi sẽ nói Sơ Rita, nhờ một phép lạ ân sủng của Thiên Chúa, là một mẫu gương hoàn hảo của đức khiết tịnh, bởi nhân đức đẹp đẽ này được Sơ tuyên xưng và thực hành trong tu viện thực là một phép lạ của ân sủng. Tính tự nhiên không thể làm được như vậy, nó là một món quà của Thiên Chúa. Đúng vậy, chúng ta không có thể đặt Sơ Rita vào số những trinh nữ đứng ngoài Thiên đàng, vì Sơ luôn luôn gìn giữ trinh tiết trong linh hồn, nên Sơ được giống như các Thiên Thần trong đức trinh khiết.

Từ thời thơ ấu, Rita mong muốn mãnh liệt dâng hiến trọn vẹn và hoàn toàn đời mình cho Thiên Chúa, và điều kinh khiếp lớn nhất là những gì có thể làm nhơ bẩn sự trong trắng khiết trinh của cô. Khi chấp nhận tình trạng kết hôn, không vì cô muốn thế, nhưng chỉ vì vâng ý muốn của Thiên Chúa và cha mẹ cô.

Rita, trong khi sống trong tình trạng hôn nhân đó, đã giữ sự khiết tịnh hoàn hảo nhất bậc vợ chồng. Ngay cả khi Rita là vợ và là mẹ, vẫn mong muốn nắm giữ tình trạng hoàn hảo hơn của cuộc sống trong tâm trí mình. Khi chồng và các con đã chết, bà đã vội vã thành công một cách kỳ diệu trong việc tìm chôn mình trong tu viện để trở thành tôi tớ Thiên Chúa và thành Bạn Trăm Năm Con Thiên Chúa. Khi ở trong các bức tường của tu viện, Sơ Rita đã trở thành một người phụ nữ - thiên thần, Sơ đã chiếm được, với sự trợ giúp của ân sủng Thiên Chúa, và giữ nghiêm ngặt lời khấn khiết tịnh, đó là đức khiết tịnh của các Thiên Thần.

Quả thực, rất đáng khen, trong nhân đức khiết tịnh, Sơ Rita, đã canh thức thận trọng các giác quan, kiềm chế và giữ chúng khỏi bất cứ điều gì có thể là cơ hội phạm tội chống lại lời khấn của mình. Sơ giữ mắt, bằng cách luôn nhìn cố định vào Chúa Giêsu, giữ đôi tai bằng cách chỉ lắng nghe bất cứ điều gì Thiên Chúa nói, giữ miệng lưỡi, bằng cách chỉ nói những chuyện với ngôn ngữ trong sạch Thiên đàng, giữ tư tưởng suy nghĩ và trái tim, bằng cách đổi mới mỗi ngày sự dâng hiến mình cho Thiên Chúa.

Cuộc sống thiên thần mà Sơ Rita sống trong tu viện đã không giấu được tên Satan dòm ngó. Và Thiên Chúa muốn các thánh cần tăng cường lòng trung thành của mình như là hiền thê của Con Ngài, đã cho phép Satan cám dỗ và tấn công Sơ, đôi khi gợi ý tâng bốc hay đề nghị thỏa mãn. Tuy nhiên, Sơ Rita đã thuộc kĩ bài trong trường nhân đức, và biết mưu mánh của Satan, nên thường khi hấn cổ

gắng cảm dỗ Sơ phạm đến lời khẩn thì thường xuyên hấn bị đánh bại. Thật vậy, Sơ Rita biết rằng, đức khiết tịnh của Sơ là đối tượng chính của cuộc tấn công của Satan, vì thế để chiến thắng một kẻ thù mạnh mẽ như vậy, Sơ tập trung tất cả các nỗ lực của mình để bắt thể xác qui phục linh hồn.

Các phương tiện Sơ Rita sử dụng để chinh phục thân xác mình có thể những người không có đức tin, hoặc những người yêu thích sự sang trọng, sự thỏa mãn của thế gian, gọi là lãng phí, là điên rồ. Tuy nhiên, đối với Sơ Rita đó là một sự điên rồ ngọt ngào, sự điên rồ của người Bạn Trăm Năm của mình là Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã chết trên thập giá.

Để chinh phục thân xác của mình, Sơ đã ăn chay và kiêng thịt. Sơ giữ 3 mùa Chay trong năm, ăn chay các chiều áp các ngày lễ kính Đức Trinh Nữ, và các chiều áp ngày lễ kính các thánh Bốn mạng mình như Thánh Gioan Tẩy Giả, Thánh Augustinô và Thánh Nichola Tolentine. Những ngày chay này, Sơ chỉ ăn mỗi ngày một bữa, và bữa ăn hầu hết chỉ có bánh mì và nước lã. Bằng cách làm suy yếu thân xác mình Sơ Rita đã làm cho linh hồn nên mạnh mẽ hơn và tốt hơn có thể bảo vệ mình chống lại quỷ dữ, vì thế Sơ quen nói:

- Chúng ta không được thương hại thân xác mình, chúng ta càng thương, càng vuốt ve chúng, chúng càng nổi loạn chống lại linh hồn ta.

Được hướng dẫn bởi nguyên tắc trên, Sơ Rita đã trừng phạt thân xác mình không chút thương hại, và bất cứ khi nào Sơ cảm thấy triệu chứng dù nhỏ nhất của cuộc nổi loạn trong thân xác, do ma quỷ cảm dỗ chống lại lời khẩn của mình, nếu nó xảy ra vào mùa đông, Sơ sẽ bốc tuyết phủ đầy mặt đất của khu vườn tu viện đem bỏ lên mình cho đến khi sự cảm dỗ ngừng lại, hoặc Sơ sẽ đưa ngón tay hoặc bàn chân hơ vào lửa, và cơn cảm dỗ sẽ tan biến ngay. Sau đó, nâng tâm hồn mình lên cùng Thiên Chúa, Sơ Rita suy niệm về sự khắc nghiệt và vĩnh cửu của sự trừng phạt nơi hỏa ngục, và nói với mình: *"Rita, mày không thể chịu khổ trong một lúc, tuyết lạnh hay lửa nóng Thiên Chúa đã từ Thiên Đàng gửi xuống, làm thế nào sau này mày có thể phải chịu đựng những đau đớn của hỏa ngục đời đời? Mày có muốn sống mãi mãi với các linh hồn bị án phạt không? Chắc chắn là không. Vậy mày phải trung thành tuân giữ những lời mày đã khẩn với Thiên Chúa. Tuân giữ lời khẩn và không bao giờ phạm đến Bạn Trăm Năm Cực Thánh"*.

Làm theo cách này, Sơ Rita nhận xét rằng những đau khổ đời này không thể so sánh với vinh quang đời sau, Sơ đã giữ thân xác nổi loạn của mình trong sự tùng phục để có thể vượt qua mọi cuộc tấn công của Satan chống lại lời khẩn của

mình. Dấu Thánh Giá và kêu Danh thánh ngọt ngào Chúa Giêsu Maria cũng giúp Sơ chống trả cám dỗ. Danh thánh 2 Đấng luôn ở trên môi Sơ, cũng như Sơ thực hiện liên tục việc đền tội. Như thế, Sơ Rita gìn giữ bông hoa trinh khiết, bảo vệ nó bởi những gai hãm mình, giống như vẻ đẹp của hoa hồng được bảo vệ bởi các gai nhọn mà thiên nhiên cho mọc ra để bảo vệ nó.

Để bảo vệ đức khiết tịnh chặt chẽ hơn, vì biết rằng, kẻ thù các linh hồn liên tục cố gắng cướp đức trong sạch của mình, Sơ Rita, làm như người thánh thiện làm là giao ước với đôi mắt của mình: không bao giờ nhìn vào ai, nghĩ về ai, hoặc nghĩ bất cứ điều gì có thể là dịp lỗi đức trinh khiết của Sơ.

Không bao giờ hạnh phúc hơn khi Sơ ở trong nhà nguyện, hoặc trong sự thinh lặng và cô độc trong phòng nhỏ của mình, Sơ Rita thực sự không thích đi vào phòng khách tu viện để trò chuyện với những người thế gian, trừ khi ra đó để khuyên ai về tinh thần, hoặc an ủi linh hồn nào đang đau khổ. Khi Sơ vì nghĩa vụ cần thiết hoặc vâng lời mà đi ra ngoài tu viện, Sơ đeo một chiếc khăn che mặt, và nếu tình cờ, Sơ gặp một người thân thuộc hay người quen trên phố nhận ra mình, Sơ không bao giờ dừng lại để nói chuyện. Sơ nhớ một câu như tục ngữ để răn mình: *"Trong cuộc trò chuyện bình thường với người đời, nữ tu mất nhiều, kiếm ít hoặc không kiếm gì."*

Hơn một lần, trong khi trò chuyện với các nữ tu, Sơ Rita đã nói với họ:

- Xin các chị cẩn thận nhìn nơi nào, đi chỗ nào, nói với ai. Luôn luôn là mối nguy hiểm trong những gì chúng ta thấy, sẽ trở thành dịp tội chống lại Thiên Chúa và lời khấn của chúng ta.

Do đó Sơ Rita, bởi đóng đinh xác thịt mình, bởi kiềm chế giác quan mình, và bởi ân sủng của Thiên Chúa qua Chúa Giêsu Kitô, Sơ đã trở thành một gương mẫu đức khiết tịnh đời tu.

CHIẾC GAI GÂY VẾT THƯƠNG

Biết rằng cầu nguyện là của ăn thiêng liêng cho linh hồn và là sương thiên đàng chuẩn bị tâm hồn sản xuất một vụ thu hoạch dồi dào các nhân đức, Sơ Rita đã trở nên ham muốn mãnh liệt để thưởng thức hương vị ngon ngọt của mật hoa thiêng liêng này, để có thể thỏa mãn sự nóng cháy, khát mong Sơ phải chịu đựng, khi trở nên ngọt ngào, có thể nói, với tình yêu của Người Bạn Trăm Năm là Đức Giêsu Kitô. Và thèm uống nước cay đắng của sự Thương Khó của Ngài, như Thánh Augustinô, người cha tinh thần của Sơ cho biết.

Sơ Rita coi Chúa Giêsu Kitô là một tổ ong ngọt ngào, phân phối mật ong ngon ngọt cho tất cả những ai tìm kiếm Ngài và theo Ngài trên con đường cay đắng của thập giá.

Sơ chiêm ngắm Chúa Giêsu Kitô, mà Tiên tri Isaia đã tiên báo, Ngài bị các kẻ đánh đập vây quanh, chúng như những con ong vây quanh Ngài, để qua Ngài, Sơ có thể chia phần mật ong Cứu rỗi.

Sơ thấy Chúa Giêsu Kitô như là sương kỳ diệu đã rơi vào các tấm len của ông Gideon thời Cựu ước, và coi nó là một dấu hiệu báo trước màu nhiệm Nhập Thể thánh thiện. Thánh Chrysologo nói rằng Chúa Giêsu Kitô đã bị dày vò trên thập giá và bị đâm cạnh sườn với một cây giáo, từ đó, một cơn mưa dồi dào máu và nước để thánh hóa thế giới các linh hồn.

Và cuối cùng, nhìn vào cái thang màu nhiệm, Sơ đã thấy một thị kiến, Sơ coi đó là hình ảnh cây Thánh giá trên đồi Canvê, và Sơ thực muốn ghé vai vác Thập Giá này, để ít ra, Sơ có thể cảm thấy một chút các đau khổ trong Cuộc Khổ Nạn của Chúa đã chịu đóng đinh của mình.

Chúa đã nghe lời cầu nguyện nhiệt thành và mong muốn của Sơ Rita, và để ủng hộ người Bạn Trăm Năm trung thành của Ngài, Ngài quyết định đáp lại những lời cầu nguyện của Sơ bằng cách kỳ diệu nhất.

Trong một dịp đến Cascia, rao giảng trong nhà thờ Đức Bà, một tu sĩ dòng Phanxicô tên là James núi Brandone. Linh mục tốt lành này rất nổi danh thông thái và hùng biện, và lời của ngài có sức đánh động những tấm lòng chai cứng nhất.

Sơ Rita là muốn được nghe ngài giảng thuyết, Sơ đi theo các nữ tu khác đến nhà

thờ nói trên. Chủ đề bài giảng của Cha James là Cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa Giêsu Kitô. Với những lời như là đã được quyết định bởi Trời, linh mục dòng Phanxicô hùng hồn nói với câu chuyện cũ, cũ hơn bao giờ hết, nhưng mới với những đau khổ của Chúa Giêsu Kitô, Đấng Cứu Rỗi chúng ta. Tuy nhiên, ý tưởng chủ đạo của tất cả các linh mục dòng Phanxicô dường như đặt trọng tâm vào những đau khổ quá mức gây ra bởi chiếc mào gai. Những lời của các nhà giảng thuyết thâm nhập sâu vào linh hồn của Sơ Rita, tràn đầy trái tim Sơ với nỗi buồn mê mẩn, nước mắt Sơ chảy dài, Sơ khóc nức nở như trái tim đồng cảm của Sơ sẽ phá tung. Khi bài giảng kết thúc, Sơ Rita trở về tu viện mang theo trong đáy lòng mọi lời Cha James đã giảng về mào gai của Chúa.

Sau khi viếng Mình Thánh Chúa, Sơ Rita đã đến một nhà nguyện nhỏ, mà ngày nay xác thánh nữ còn để ở đó, và như trái tim bị thương, Sơ muốn được uống cho giảm cơn đau khổ của Chúa. Sơ phủ phục dưới chân thánh giá, suy gẫm về sự đau đớn của Đấng Cứu chuộc phải chịu do những cái gai trong mào gai gây nên, nó cắm sâu vào đầu Thánh Ngài. Và để cùng đau nỗi đau của Bạn Trăm Năm, Sơ xin với Chúa , ít ra cho Sơ một trong các gai của mào gai Chúa đã đâm vào đầu thánh Chúa, Sơ xin với Chúa:

"Lạy Chúa, lạy Đấng chịu đóng đinh! Chúa là Đấng trong sạch, vô tội mà Chúa đã phải chịu đau khổ quá mức vì yêu con. Chúa đã bị bắt giữ, bị nhục mạ, bị đánh đòn, bị đội mào gai, và cuối cùng chịu chết tàn nhẫn trên thánh giá. Sao Chúa muốn như vậy, trong khi con là tội đồ bất xứng của Chúa, là nguyên cớ gây ra những đau khổ làm Chúa phải đau đớn, lại không được chia sẻ những đau khổ của Chúa sao?"

"Lạy Chúa Giêsu là sự êm dịu của con, xin cho con chia phần không tất cả sự Thương khó, cũng được một phần nhỏ. Dù con là kẻ bất xứng, không dám xin những dấu thánh trên xác con như Chúa đã ban trong trái tim Thánh Augustinô và trong thân xác Thánh Phanxicô, những vết thương mà Chúa vẫn bảo tồn như hồng ngọc quý trên thiên đàng. Con không xin Chúa đóng Thánh giá thánh thiện của Chúa như Chúa đã đóng vào lòng của Thánh Monica. Con cũng không xin Chúa đặt trong trái tim con những dụng cụ Thương khó của Chúa, như Chúa đã đặt trong lòng thánh St Clare Montefalco. Con chỉ xin một trong 72 gai đã đâm vào đầu Chúa, và đã gây ra rất nhiều đau đớn, để con có thể cảm thấy một phần của nỗi đau Chúa đã chịu. Ô, Chúa Cứu Chuộc yêu dấu của con, xin đừng từ chối con ơn này. Tôi sẽ không vui lòng ra đi, nếu Chúa để con đi mà không có cam kết con đang ước mong về tình yêu Chúa."

Khi Sơ Rita kết thúc lời cầu xin, Chúa Giêsu, Bạn Trăm năm người không muốn từ chối mong muốn của cô dâu trung thành của Ngài, đã ban cho người điều người xin. Từ mũi gai của Chúa, đã bắn ra, như một mũi tên, bắn vào trán sơ Thánh Rita một chiếc gai, cắm ngập vào thịt vào xương ngay giữa trán, để lại một vết thương kéo dài trong suốt cuộc sống của Sơ, thậm chí cho đến ngày nay, sẹo của chiếc gai vẫn còn lại rõ ràng có thể nhìn thấy.

Cơn đau theo liền, khi gai đâm vào trán của Sơ Rita, dữ dội, buốt xót, Sơ ngất đi, và phải chết ngay, nếu Chúa Giêsu không giữ mạng lại cho Sơ. Sơ đã cảm thấy đau đớn như tha thiết mong muốn, ít nhất là một phần của nỗi đau và cuộc Thương Khó của Chúa. Khi tỉnh lại, Sơ đã được Chúa ban ơn qua dấu hiệu quý báu trên trán, Sơ sốt sắng và hết lòng tạ ơn Bạn Trăm năm của mình.

Sơ Rita ra khỏi nhà nguyện, mang trên trán vết thương thánh, và dấu hiệu rõ ràng với vẻ mặt đau đớn dữ dội. Khi nhìn thấy vết thương, các nữ tu quá đỗi ngạc nhiên, nhưng họ không biết gì về sự lạ đó. Phần Sơ Rita, người giữ bí mật của hoàng gia, biết nó quan trọng như thế nào phải che giấu bí tích vua Trời đã ban. Sơ giấu nó trong đáy lòng của mình, không tiết lộ cho ai.

Cơn đau gây ra bởi vết thương tăng lên từng ngày, và vết thương làm cho Sơ trở nên xấu xí và thành đối tượng nôn ói cho một số nữ tu, họ không thể chịu được, ngay cả nhìn mặt Sơ. Không muốn nên nguyên nhân gây ra bất tiện cho các nữ tu, Sơ Rita hầu như cả ngày ở trong phòng mình, chiêm niệm về Thiên Chúa, tôn vinh Chúa, ngay cả giữa những đau đớn của vết thương gây ra bởi một mũi tên tình yêu Thiên Chúa. Đôi khi các nữ tu thăm Sơ trong phòng nhỏ của Sơ, để mang lại chút thức ăn hoặc nói một vài lời với Sơ, vì tất cả họ đều yêu thương Sơ. Và thường khi họ đến, họ ra khi với sự cảm phục sự kiên nhẫn tuyệt vời của Sơ.

Tuy nhiên, Sơ Rita đã được hạnh phúc, thậm chí ở giữa của sự đau khổ của mình, và khi cảm thấy đau khổ trở nên dữ dội hơn, Sơ nói với Bạn Trăm năm Thiên Chúa của mình: *"Ô, Lạy Chúa Giêsu yêu mến, khi gia tăng đau khổ cho con, xin cũng gia tăng kiên nhẫn cho con"*.

Lời cầu nguyện này cũng như tất cả những lời cầu nguyện khác của Thánh Rita, đã được Chúa chấp nhận, và sự kiên nhẫn lớn lao của Sơ giữa những đau đớn Sơ chịu đựng mà Sơ gọi những con bọ nhỏ - được tạo ra bởi sự hài hước - từ vết thương thối rữa của Sơ là "Thiên thần của Sơ", vì chúng tăng đau khổ cho Sơ, bất cứ khi nào chúng bò hoặc ăn trong trán, nó tăng sự kiên nhẫn và công phúc

cho người Bạn Trăm năm của Đức Giêsu Kitô.

HIỆU QUẢ LỜI CẦU XIN KHẨN NGUYỆN CỦA SƠ RITA

Rita được sinh ra trong lúc cha mẹ tuổi đã già, đó thực là một món quà của Thiên Chúa cho cha mẹ em, để đáp lời cầu nguyện của họ. Rita đã bắt đầu cầu nguyện trong năm đầu tiên của em. Ngồi trên gối mẹ, em đã học nói tên Giêsu và Maria, và khi quỳ bên cạnh mẹ, em đã học được kinh Lạy Cha, kinh Kính mừng, kinh Tin kính các Tông đồ.

Lớn lên, sự yêu thích cầu nguyện đã tăng lên về số lượng và về lòng sốt sắng. Ta có thể nói mỗi ngày và nhiều lần trong ngày trong những năm Rita còn ở ngoài đời, lời cầu ngọt ngào của Rita vang vọng lên trời, quyến rũ và làm Thiên Chúa vui nghe và vui nhận.

Khi rời cảnh sống gia đình, và trở thành nữ tu, Rita đã trở nên liên li cầu nguyện, nâng tâm hồn lên để chiêm niệm và suy gẫm những mầu nhiệm về Thiên Chúa. Và bởi vì cô mong muốn được gần gũi và gần gũi hơn với Bạn Trăm năm Thiên Chúa của mình, giống như Maria Magdalena xưa, Sơ đã dành nhiều giờ ngồi bên chân Chúa Giêsu, hấp thụ các thú vui tinh thần và ân sủng như sương từ Trời rơi xuống tâm hồn trong sạch và ngây thơ của Sơ.

Trong khi suy gẫm về mầu nhiệm Nhập Thể, ngạc nhiên trước sự khiêm tốn của Chúa Giêsu Kitô đã mặc xác làm người, Sơ Rita thường nói với mình: *"Hỡi loài tro bụi, tại sao người kiêu ngạo, người quên rằng Thiên Chúa đã tự hạ và hóa nên như không, Người từ thiên đàng đi xuống để nâng người lên?"*

Đề tài suy gẫm sở thích của Sơ Rita là Cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu Kitô, Sơ có lòng thương cảm rất nồng nàn về những đau khổ của Chúa Giêsu dịu dàng của mình, nên bất cứ khi nào Sơ nhìn lên Thánh Giá, nước mắt Sơ chảy ra. Nếu không nhìn Thánh giá trong phòng riêng, có thể tìm thấy Sơ trong nhà nguyện, quỳ gối trước cây thánh giá, ở đó, để tưởng niệm sự Thương Khó Chúa, Sơ có vài hình ảnh gắn trên bức tường diễn tả những cảnh Thương khó đau thương của Chúa.

Nhìn chăm chăm trên bức ảnh này, Sơ Rita suy đến những cực hình Chúa Giêsu Kitô đã phải chịu. Thánh giá nặng, Chúa đã vác trên vai tan nát vì đòn đánh, những lời chửi rủa và xúc phạm, sự lột áo, những đau đớn cùng cực của đinh đóng qua bàn tay bàn chân của Chúa, và sự thống khổ tinh thần của Chúa khi nghĩ đến mọi thống khổ, đâm thâu trái tim hiền dịu của Người và Mẹ thánh

Người. Tiếp tục suy gẫm những đau khổ khác của Chúa Giêsu, trái tim Sơ trở nên buồn rầu, nước mắt chảy chan hòa, miệng thốt ra những lời nức nở và thở dài, có thể nói, sự đau đớn trong thân phát sinh từ lòng mến của Sơ.

Bức tranh trên tường vẽ Mộ Thánh nơi táng xác Chúa sau khi được hạ xuống từ thập giá. Trong khi nhìn vào hình ảnh này, Sơ Rita đã luôn luôn muốn chết về đường thế gian để được cùng chôn với Chúa Giêsu. Không bao giờ Sơ nhìn vào những ảnh này mà không thốt lên lời cảm kích: *"Ô ngôi mộ thiêng liêng nhất, Ô hòm bia thánh thiện, ngôi đền trời cao, nơi xứng đáng nhận thân xác thánh thiêng Con Thiên Chúa !"*

Người ta kể rằng: Sơ Rita, một lần, trong khi suy gẫm trước hình ảnh này, Sơ bị ngất trí đi, và bất tỉnh quá lâu, không biết đến mọi người và mọi sự xung quanh. Các nữ tu, khi phát hiện ra chuyện này, tin rằng linh hồn của Sơ thánh và yêu quý của họ đã đi đến một nơi có đời sống tốt đẹp và hạnh phúc hơn.

Sơ Rita đã dành một phần lớn trong ngày, và nhiều giờ ban đêm để chiêm niệm và suy gẫm, và nhiều khi Sơ có chút không hài lòng, ngạc nhiên khi mặt trời mọc lúc Sơ bắt đầu suy gẫm vào lúc nửa đêm, Sơ nói: *"Tại sao người mọc sớm thế, người muốn ngăn trở ta với ánh sáng nhỏ bé của người, ngăn trở ánh sáng linh hồn ta đang thường thức. Hãy để ta cầu nguyện, mặt trời ơi, hãy để ta suy gẫm. Linh hồn ta nhìn thấy nhiều hơn khi chiêm niệm dưới bóng đêm, hơn là mắt ta được thấy trong ánh nắng rực rỡ của người"*.

Bên cạnh các suy gẫm về các mầu nhiệm đức tin, Sơ Rita đã dành mỗi ngày 2 giờ xin Ông Trên cho linh hồn mình và lợi ích tinh thần và vật chất cho người lân cận.

Sơ cầu xin Chúa Cha Vĩnh Cửu ơn tha thứ tội lỗi của mình, vì tình yêu cực điểm đã thúc đẩy Ngài trao nộp Con một Ngài chịu chết, nhờ cái chết đó tội nhân được khỏi chết bởi tội mình.

Sơ cầu xin Con Thiên Chúa, xin Ngài soi sáng sự hiểu biết của mình, để trái tim mình không bao giờ có thể bị lạc khỏi Ngài là Đường đi, là sự thật, và là sự sống.

Sơ cầu xin Chúa Thánh Linh, mà Sơ coi là một đại dương Tình yêu, xin Ngài vun xới linh hồn Sơ bằng sương Tình yêu của Ngài, để trái tim Sơ trở thành một vườn ươm trái và ơn của Ngài. Sơ cũng cầu xin Đức Trinh Nữ để xin chia sẻ một số khiêm tốn đặc biệt của Người.

Xin các Thiên Thần ban ơn trình khiết,

Xin các thánh cho tham gia các nhân đức các Ngài đã thực hành nơi dương thế.

Bằng lời cầu nguyện liên tục và nhiệt thành, Thánh Rita xin được nhiều ân sủng đặc biệt từ Thiên Đàng, không chỉ cho bản thân mình, mà còn cho người lân cận của Sơ. Hiệu quả lời cầu nguyện mà Sơ thu được từ Thiên Chúa là bất cứ điều gì Sơ xin.

Chúng tôi trích dẫn hai ơn đáng chú ý là kết quả của lời cầu nguyện nhiệt thành và sự cầu bầu mạnh mẽ của Thánh Rita:

Một đứa trẻ, con gái của một phụ nữ tỉnh Cascia, bị bệnh gần chết. Một bác sĩ chữa và một bác sĩ được tham khảo ý kiến, đều nhận rằng: khoa học y tế không thể cứu được mạng sống của đứa trẻ. Người mẹ nghèo khó, vượt qua đau buồn, vội vã chạy đến tu viện Madalena, và tha thiết nài xin Sơ Rita, xin Thiên Chúa cứu mạng đứa con duy nhất của bà. Động lòng thương, Sơ Rita tử tế an ủi người mẹ đau buồn, Sơ nói rằng: *"Bà tốt lành ơi, hãy có lòng tin, Thiên Chúa là Đấng nhân lành. Con bà không chết đâu. Bà sẽ thấy nó khỏe lại khi bà về tới nhà...."* Ngay sau khi người phụ nữ đã cáo biệt ra về, Sơ Rita vội vã lên nhà nguyện, cầu xin Chúa cứu mạng đứa bé sắp chết. Lời cầu nguyện của Sơ đã được Chúa nhận lời ngay lập tức, và ban niềm vui lớn lao cho người mẹ đau thương, khi về tới nhà, bà ta thấy đứa con gái nhỏ được chữa khỏi bệnh.

Sau đây là bằng chứng khác về sự can thiệp mạnh qua lời cầu nguyện của Sơ thánh Rita:

Một lần người ta đem đến cho Sơ Rita một phụ nữ, đã bị quỷ ám nhiều năm. Bà ta bị dày vò và bị ngược đãi rất tàn nhẫn. Sơ Thánh Rita khi nhận ra như thế, đã ngược mắt lên trời, dâng lời cầu nguyện, sau đó, Sơ làm dấu Thánh giá trên trán người phụ nữ bị quỷ ám. Lập tức sức mạnh của Chúa bắt quỷ ra ngay, nó vật vã, la lớn tiếng đáng sợ trước khi bái biệt.

Sức mạnh của Sơ Thánh Rita trên quỷ địa ngục thể hiện nhiều lần, đặc biệt khi Sơ đang cầu nguyện và suy gẫm. Nhiều lần quỷ gắng sức làm Sơ chia trí lo ra khi suy gẫm, nó hú lên rợn rùng và la hét lớn tiếng, có khi xuất hiện dưới các hình thức ghê tởm nhất. Tuy nhiên, Sơ Rita không hề sợ nó. Sơ luôn làm dấu Thánh Giá đuổi nó đi, và tiếp tục suy gẫm hoặc cầu nguyện như không có gì xảy ra làm phiền Sơ.

Sơ Rita cũng là gương mẫu cho các chị em trong tu viện Madalena, Sơ thường thúc giục chị em trung thành tuân theo lệnh của Chúa Giêsu Kitô dạy "Tĩnh thức và cầu nguyện": *"Các chị yêu quý, vì chúng ta đã xúc phạm đến Chúa Giêsu nhân lành hằng ngày trong tư tưởng, lời nói, việc làm và những điều thiếu sót, nên chúng ta cần cầu nguyện hằng ngày, hằng giờ, và ăn năn những xúc phạm phản bội Người Cha, Người Thầy, Người Bạn yêu thương và quá nhân lành của ta đường ấy"*.

CHUYỆN HOA HỒNG

Trong bốn năm sau khi từ Roma trở về, Sơ Rita bị đau nơi vết thương trên trán của mình nhiều hơn trước khi Sơ hành trình đến Roma, để cuộc sống của Sơ trở nên thực sự là một tử vì đạo. Động lòng thông cảm vì sự đau đớn của Sơ, hoặc vui lòng khi thấy Sơ kiên nhẫn, Con Thiên Chúa từ trời xuống đến thăm và an ủi Sơ bằng sự hiện diện của Người.

Chuyến thăm này của Thiên Chúa tràn đầy linh hồn của Sơ Rita với niềm vui và sự thỏa mãn cùng cực, và trái tim Sơ đã được nên trọn bởi những lời của Bạn Trăm năm Thiên Chúa của mình, ngụp lặn hiểu biết trong vực thăm, Sơ sung sướng, nhìn chăm chăm vào vẻ đẹp thần linh của Chúa Giêsu, dường như Sơ muốn bắt tung những giây buộc linh hồn tù ngục trong thân xác Sơ, để đời đời hưởng hạnh phúc mà Sơ đã thấy, nếu Sơ được phép làm như vậy.

Sơ Rita nhìn chăm chú vào Bạn Trăm năm yêu quý của mình, Người giống như một bông hoa từ Thiên đàng, bông huệ của các thung lũng thượng giới, mời Sơ thỏa mãn cơn khát của mình và chứa đầy trái tim những vui sướng ngọt ngào của Thiên Chúa hiện diện xung quanh Sơ. Nhưng nhận ra rằng đại dương hạnh phúc Sơ được nhấn chìm chỉ là tạm bợ, và khao khát thường thức đời đời, Sơ nồng nhiệt mong muốn đi theo Bạn Trăm năm Thiên Chúa, nhưng Người đã biến mất. Người chỉ cho Sơ được ném trước một chút những gì những ai được kén chọn đang hưởng trên Thiên đàng.

Sau khi Chúa đã biến đi, trong trái tim của Sơ Thánh Rita vẫn còn một vết thương rất sâu đậm làm cho Sơ mà cô đã trở thành "tương tự" tình yêu Thiên Chúa, đau khổ mãnh liệt làm cho Sơ bị sốt rét, Sơ nằm bẹp trên giường cứng không nệm của Sơ, đau như chết hơn sống, không ai biết nguyên nhân gây ra bệnh tật của Sơ. Suốt 4 năm dài, mệt mỏi, Sơ Rita bị những cơn đau của tình yêu, để thời vàng của sự kiên nhẫn của Sơ được tinh chế, và Sơ có thể làm một chiếc nhẫn mới, làm đồ trang sức quý giá nhất, Sơ sẽ đeo trong hôn lễ với Con Thiên Chúa của mình, khi Sơ vào vương quốc vinh quang của Ngài. Bên cạnh những đau đớn của bệnh tật, Sơ phải chịu những đau đớn của vết thương trên trán, những căn xé liên tiếp bởi những cơn sâu đục khoét ngày càng gia tăng.

Nhưng mong muốn được đau khổ hơn và nhiều hơn nữa, Sơ Rita chịu tất cả nỗi đau khốn khổ một cách kiên nhẫn đáng ngưỡng mộ nhất, và trong những năm đau bệnh, Sơ không bao giờ thốt ra một tiếng thở dài hoặc lời than vãn, trái lại,

Sơ chịu đựng tất cả vì Tình yêu Chúa thiêu đốt trong lòng Sơ. Sau khi bị bệnh vì tình yêu Chúa, vì Bạn Trăm năm yêu quý Sơ đã để lại sau cuộc thăm viếng ngắn ngủi cho Sơ. Sơ thánh Rita đã có kinh nghiệm về Tình yêu, nó mạnh mẽ như cái chết, tuy nhiên, nó đã không lấy đi cuộc sống của Sơ, mà giữ lại, do đó, Sơ thực sự bị nỗi đau và sự thống khổ của cái chết mà không chết.

Tuy nhiên, giữa tất cả các phiền não của mình, Sơ Rita đã không tìm chữa chạy nơi con người. Thỏa thích chính của Sơ là nuôi linh hồn và thân xác của Sơ với bánh từ trời xuống, và dập tắt cơn khát của mình bằng chén cay đắng cuộc khổ nạn của Bạn Trăm năm Thiên Chúa là Đức Giêsu Kitô. Vì thế, trong bốn năm, cuộc sống của Sơ thực sự kỳ diệu, được nuôi dưỡng bởi Mình và Máu của Chúa Giêsu Kitô mà thôi.

Để chứng tỏ Sơ Rita yêu mến Bạn Trăm năm Giêsu thế nào và chứng tỏ rằng Sơ Thánh Rita có thể xin Chúa cả những điều xem ra "không có thể". Nếu Sơ xin, Thiên Chúa quan phòng sẽ ban. Khi Sơ nằm bệnh, Sơ xin một bông hoa và hai trái vả được đưa từ khu vườn nhỏ mà một thời gian, chính đôi tay Sơ đã vun trồng, khu vườn thực sự là vườn của Chúa, vườn của Bạn Trăm năm trên trời, vì Sơ đã bán nó trước khi vào tu viện và đã phân phối số tiền thu được cho người nghèo khó của Chúa.

Một ngày trong tháng Giêng, một người chị em họ của Thánh Rita đến tu viện Madalena thăm Sơ. Chuyển thăm văn vỏi, đặc biệt, vì hôm đó Sơ Rita bị bệnh nặng và đau đớn nhiều. Trước khi ra về, người chị em họ hỏi Sơ Rita, có muốn giúp bất cứ điều gì không? Sơ trả lời: *"Chị ơi, đem đến cho tôi một bông hồng trong khu vườn nhà cũ của tôi ở Rocca Porrena."* Điều Sơ Rita muốn làm người bà con ngạc nhiên, tưởng rằng, vì bệnh tật mà Sơ nghĩ vớ vẩn, vì lúc đó là giữa mùa đông và khí hậu của Rocca Porrena cực lạnh. Người bà con và các nữ tu đứng đó cho là không thể có hoa hồng lúc này được.

Tuy nhiên, để làm vui lòng Sơ thánh, người chị em họ nói với Sơ rằng cô sẽ cố gắng để hoàn thành công việc, dù cô nghĩ rằng sẽ không thể tìm thấy những gì Sơ Rita xin. Sơ Thánh Rita trả lời: *"Người chị em thân mến ơi, không có gì là không có thể đối với Thiên Chúa."* Sơ Rita đã nói những lời xác định với người chị em họ của mình. Bà ta lập tức đi về Rocca Porrena, và sững sốt tuyệt vời khi vào khu vườn bà ta nhìn thấy, một khóm hồng khô khan không có lá, lại có hoa hồng đẹp để nở bông đầy đủ.

Bà ta hái mấy bông hoa hồng, và trở lại Cascia lập tức, và đem tặng cho Sơ

thánh Rita. Sơ thánh nhận được hoa hồng với niềm vui mừng lớn lao, và nở nụ cười trên trời thấp sáng về mặt Sơ, khi hôn lên đó cách cung kính, trong khi trái tim Sơ cảm ơn Chúa và suy gẫm đóa hồng ngọt ngào của Chúa Giêsu đội mão gai.

Sơ Thánh Rita sau đó trao tặng Bà Bề trên bông hoa phép lạ đó, và từ bàn tay Bà, nó được chuyển qua tay các nữ tu, những người, sau khi chiêm ngưỡng vẻ đẹp kỳ diệu của nó, đã sốt sắng tạ ơn Chúa, Đấng chứng nhận sự thánh thiện của Sơ Rita, người chị em yêu quý của họ, đã ban hoa hồng đẹp tuyệt trong giữa mùa đông giá lạnh.

Để kỷ niệm sự kiện kỳ diệu này, mỗi năm, trong các nhà Dòng thánh Augustinô đã có nghi thức làm phép hoa hồng vào lễ thánh nữ Rita, sau đó phân phát cho các tín hữu tham dự thánh lễ.

Ngay sau phép lạ hoa hồng, Thiên Chúa ban một phép lạ khác theo lời xin của Thánh Rita:

Nhân dịp một vị khách khác viếng thăm tu viện, trong cùng tháng Giêng, Sơ Rita đã xin cô em họ đi và mang theo hai trái vả cô ấy sẽ tìm thấy trên một cây vả nào đó trong mùa đông lạnh lẽo tại khu vườn ở Rocca Porrena. Lần này, người chị em họ không chút nghi ngờ trong tâm trí, cô ta vội vã đi hái vả. Cô ta đã không gặp khó khăn khi tìm kiếm cây vả Sơ Rita đã mô tả, trên đó có 2 trái chín ngon.

Lần này, cô ta cũng vui không kém lần trước, cô ta chọn những quả vả ngon và đưa đến cho Sơ Rita. Sơ Rita nhận vả với niềm vui thật lớn. Và một lần nữa đã làm các nữ tu cảm ơn và ngợi khen Thiên Chúa ban phép lạ lần thứ hai cho sự thánh thiện của người chị em thánh thiện và yêu quý của họ.

Nhưng Sơ Rita, nâng cao tinh thần của mình, chiêm niệm mầu nhiệm, coi như hai phép lạ cảnh báo rằng thời gian Sơ vượt qua cuộc đời này sắp đến, để thưởng thức những bông hoa không tàn héo và những trái cây đúng mùa của thiên đường trong cõi đời đời.

SƠ RITA QUA ĐỜI

Sơ thánh Rita biết rằng các phép lạ những hoa hồng và quả vải là điềm báo trước của Thiên Chúa cho biết giờ chết của Sơ đã gần. Sơ đã dường như nghe thấy những lời tương tự như Tân Lang thiêng liêng của sách Diễm ca nói cách yêu thương với người Bạn Trăm năm của mình: *"Đứng lên, chỗi dậy ngay, người yêu của anh, bồ câu của anh, người đẹp của anh, tình yêu của anh, đến đi, mùa đông đã qua rồi, muôn hoa đã nở, cây vả đã mọc lá xanh. Hãy cho anh thấy mặt, cho anh nghe tiếng, vì tiếng em êm, mặt em xinh"*

Sơ Rita coi những lời này như nói với chính mình, bởi vì kể từ ngày Sơ thấy hoa hồng xinh tuyệt vời và vả chín, Sơ chắc chắn rằng thời gian ràng buộc Sơ ở trần gian sắp chấm dứt, Sơ sẽ rời khỏi thung lũng đau buồn và nước mắt này để đi tận hưởng mãi mãi sự sống và hạnh phúc được ở với Bạn Trăm năm và Thầy Giêsu chí thánh mà Sơ hằng thao thức mong chờ

Để làm cho Sơ Rita chắc chắn về sự ra khỏi thế giới này, và gọi Sơ về niềm vui và thích thú của thiên đường, Chúa Giêsu và Mẹ Maria đã xuất hiện với Sơ một thời gian ngắn trước khi chết, và nói với Sơ: *"Cha là Bạn Trăm năm trên trời của con, Cha đã đốt lên trong lòng con lửa tình yêu linh thánh, và đổ đầy linh hồn con các nhân đức theo những ước muốn mãnh liệt của con. Giờ đây Cha đến cho con biết tin vui mừng, hỡi Rita, còn ít ngày nữa, con sẽ ra khỏi đời này, để về Thiên đàng hưởng hạnh phúc đời đời trong nước Cha. "*

Chuyến thăm này của Chúa Giêsu Kitô và Mẹ Maria đã lấp đầy trái tim và linh hồn của Sơ thánh Rita một cơn lụt những niềm vui không kể xiết. Sơ biết rằng mùa đông xâu xé và đau khổ sắp kết thúc, và cửa Thiên Đàng nhanh chóng mở ra để nhận Sơ . Một Cuộc đấu tranh bây giờ diễn ra giữa thân xác và linh hồn của Thánh Rita. Thân thể Sơ , mặc dù suy yếu và gầy mòn vì ăn chay đền tội, muốn giữ linh hồn lại, còn linh hồn lại muốn phá vỡ các hàng rào nhà tù của thân xác để được đến với Chúa Kitô, mà Sơ Rita đã được kết hợp, vì thế, Sơ có thể khóc lên như Thánh Phaolô tông đồ: *"Bây giờ tôi sống, dù bị giam giữ trong thung lũng nước mắt, nhưng không phải là tôi, nhưng là Chúa Kitô sống trong tôi."*

Sơ Rita đã dâng lên Chúa Giêsu những lời cảm ơn chân thành tận đáy lòng. Người đã phù hộ Sơ bằng sự hiện diện Thiên Chúa của Ngài. Sơ cũng cảm ơn Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ ngọt ngào của Bạn Trăm năm Thiên Chúa, Đấng Sơ

yêu quý với tất cả Tình yêu nồng nàn và tha thiết nhất.

Khi các nữ tu của tu viện Madalena đã biết được rằng Sơ Rita đã được quý mến qua tầm nhìn của Chúa Giêsu Kitô và Mẹ Thánh Người, và họ cũng biết rằng Sơ sẽ sớm ra đi để được kết hợp với Bạn Trăm năm Thiên Chúa của mình, cũng là Bạn Trăm năm của họ, họ quỳ quanh giường của Sơ, nhìn chăm chăm, với đôi mắt đầy nước mắt, người chị em yêu quý của họ, người có khuôn mặt rạng rỡ với niềm vui Thiên đàng khi nói những lời khiêm tốn và dịu dàng này:

- Thưa Mẹ Bề trên và các Chị thân mến, Thời gian đã đến để tôi đi sống với Bạn Trăm năm yêu quý của tôi, tôi có thể đã xúc phạm đến các Chị, vì không yêu mến các Chị cho đủ, hoặc không vâng lời mau mắn như luật Dòng đòi hỏi. Tôi xin ơn tha thứ về mọi lỗi lầm phạm đến đức Ái và đức Vâng lời, bởi vì tôi biết rằng tôi đã gây ra một số bất tiện và phiền toái vì lý do thương tật kéo dài của tôi, và đặc biệt là trên vết thương xấu xí mà tôi đã chịu quá lâu trên trán tôi, tôi xin một cách khiêm nhường nhất để các Chị thương tha sự yếu đuối của tôi, và nếu tôi có xúc phạm bất cứ điều gì, dù vô tình, tha thứ cho sự thiếu hiểu biết của tôi, và cầu xin Thiên Chúa cho linh hồn tôi, được thương xót và bình an, tôi hy vọng vào lòng khoan hồng của Thiên Chúa.

Các nữ tu, nghe những lời dịu dàng của Sơ thánh Rita, đã khóc cay đắng nghĩ mất người thường xuyên an ủi họ bằng sự hiện diện của Sơ, và gương sốt sắng, thánh thiện của Sơ. Khi thấy các nữ tu buồn sâu, Sơ thánh an ủi họ bằng cách nói rằng:

- Thưa các chị, tôi không sợ chết, tôi biết chết là nhắm mắt với đời này để mở ra nhìn ngắm Thiên Chúa.

Sơ Rita sau đó xin lãnh các bí tích cuối cùng, và người ta nhận thấy, trong khi nước mắt tràn ra, Sơ đã được xúc dầu và nhận Thánh Thể Chúa như của "ăn đàng" Sơ được hết đau ngay lập tức, cơn đau dữ dội Sơ đã phải chịu đựng liên tiếp, từ khi trán bị chiếc gai vô hình đâm vào. Sơ được an ủi bởi cầu vồng thiêng liêng sự khoan hồng của Thiên Chúa, Sơ Rita bắt đầu tận hưởng một phần còn lại những xâu xé trước, và hương vị của những thú vui đời đời trong sự chiêm ngắm sự giàu có và phong phú của nhà Thiên Chúa. Giờ đây, Sơ Rita gõ cửa thiên đường, xin người Bạn Trăm năm thần linh của mình mở ra cho. Sơ cũng cầu xin sự giúp đỡ của Nữ Vương Thiên Đàng, Đức Trinh Nữ Maria muôn đời vinh hiển, các Thiên Thần, và sự cầu bầu của ba Đấng bảo vệ mạnh mẽ của mình, là Thánh Gioan Tẩy Giả, Thánh Augustinô và Thánh Nicholas Tolentine.

Sơ cảm thấy chắc chắn rằng ba vị thánh đang chờ đợi để giới thiệu Sơ vào cung điện vinh quang đời đời, khi các Ngài đã dẫn Sơ vào nơi trú ẩn Thiên đàng.

Thấy rằng giờ cuối cùng đã đến, Sơ Rita khiêm tốn xin Mẹ Bề trên ban phép lành, ước mong sự tuân phục cuối cùng này đem lại ơn phúc nâng cao giá trị của sự vâng lời hoàn hảo nhất của Sơ. Và bởi vì Sơ đã luôn luôn yêu thương các chị em của mình trong Dòng với một tình yêu thánh thiện, nên tự lòng, Sơ đã nói lên những lời chia tay này:

- Tình yêu Thiên Chúa trên hết mọi sự. Sự nhân lành của Ngài là vô hạn. Sự đẹp đẽ của Ngài không thể sánh. Các chị nên luôn nhớ trong lòng trí Tình yêu Chúa yêu thương các chị như là Cha, như là Bạn Trăm năm và như là Thầy. Hãy yêu thương nhau với một tình yêu thanh sạch và thánh thiện đối ứng. Trung thành giữ lời khấn đã tuyên xưng. Tôn kính với một tình cảm đạo đức Thánh Augustinô, người cha tuyệt vời và thánh thiện của chúng ta, người đã chỉ dẫn các chị qua lề luật người viết, là con đường dẫn đến vinh quang. Hãy tuân phục Mẹ Giáo Hội, và các Mẹ Bề trên, như các chị đã hứa khi khấn trọng thể.

Kết thúc lời kêu gọi này, Sơ thánh Rita chúc phúc cho các nữ tu với những lời cuối cùng Sơ nói trên dương thế:

- Xin Chúa ban phước lành cho các chị, ước gì các chị luôn ở trong Tình yêu và bình an thánh đức với Bạn Trăm năm các chị là Chúa Giêsu Kitô.

Sau đó, ngược mắt nhìn lên Thánh giá, linh hồn Sơ thánh Rita đã bay ra khỏi thế giới này vào nơi an nghỉ đời đời trong vòng tay của Bạn Trăm năm Thiên Chúa là Đức Giêsu Kitô.

Vào lúc Sơ Rita tắt thở, một trong các nữ tu đã nhìn thấy linh hồn của Sơ Rita được bay về trời với các thiên thần.

Sơ Rita đã chết trong triều đại của Đức Giáo Hoàng Callisto III, vào ngày 22 tháng 5 năm 1457. Sơ được 76 tuổi, trong đó 46 năm là một nữ tu Dòng Augustinô.

Khi Sơ Thánh Rita rời khỏi thế giới này để tận hưởng hạnh phúc vĩnh cửu Thiên Đàng đã có nhiều sự kiện diễn ra để chứng minh cái chết cao quý của Sơ trước mặt Thiên Chúa.

Ngay lập tức sau khi Sơ qua đời, phòng nhỏ của Sơ đã rực sáng với ánh sáng

siêu nhiên, và thân xác Sơ tỏa mùi thơm ngào ngạt, như hỗn hợp của hoa hồng, hoa huệ trắng và hoa thơm khác. Mùi thơm lan tỏa cả ra khắp tu viện với một loại nước hoa thiên đàng, như bồi thường gấp đôi cho mùi hôi không thể chịu đựng nổi mà trước đây đến từ vết thương bị biến dạng trên trán Sơ. Những con bọt nhỏ đã làm cho diện mạo của Thánh Rita ra khả ố, đã được thay đổi thành ánh sáng dễ chịu và đẹp, lấp lánh như ngôi sao nhỏ, và vết thương gây ra bởi cái gai chiếu sáng lóng lánh như ánh một viên hồng ngọc. Thi thể của Sơ đã không phải là dấu hiệu của một xác chết, mà thân xác, trước khi chết đã gần như một bộ xương vì dằn tội liên tục và bốn năm bệnh, Sơ chịu đựng, đã trở thành mềm mại và tươi tắn, không như xác chết, nhưng như đang ngủ bình an. Sơ xuất hiện trẻ trung hơn tuổi thật, và khuôn mặt đẹp hơn lúc còn sống.

Như để chào mừng Thánh nữ Rita vào vương quốc và nhà của Bạn Trăm năm Thiên Chúa, các thiên thần mở lối các quả chuông vô tri vô giác những nơi thánh trong tỉnh Cascia. Lúc Sơ qua đời, chuông lớn của tu viện Madalena bắt đầu đổ hồi vui vẻ. Khi nó chấm dứt, tiếng chuông của nhà thờ Thánh Mẫu Maria, cũng như của tu viện Thánh nữ Lucia đều thay nhau đổ hồi. Theo lời khai của Cha Donato Donati thành Lucca. Nhờ tiếng chuông người dân đã kéo đến phòng đợi lớn của nhà thờ thánh Madalena. Khi người ta hỏi lí do, cha tuyên úy tu viện cho biết: chuông lên tiếng để báo hiệu Sơ Thánh Rita đã qua đời và đã vào Nước Thiên đàng rồi. Mọi người đều im lặng một lúc, sau đó đôi mắt của họ tràn đầy nước mắt khóc đặng cay.

Họ biết và cảm thấy rằng họ đã mất một người mẹ và người bảo vệ trong vất vả và phiền não của họ. Nhưng khi nghĩ rằng, Thánh Rita vẫn sẽ tiếp tục bảo trợ họ, nếu họ sống thánh thiện và sống đời Kitô giáo, họ xứng đáng được sự bảo trợ của thánh nữ.

Sau khi các nữ tu đã chuẩn bị những cần thiết cho xác của Thánh nữ để an táng, tấm vải liệm tang lễ, áo Dòng và khăn trùm đầu Sơ đã mặc khi vào tu viện, xác thánh được rước vào nhà nguyện tu viện và đặt trước bàn thờ chính.

Nhà thờ này đông đúc giáo dân, những người thuộc tỉnh Cascia, và rất nhiều người đến từ các thị trấn và các làng lân cận. Mỗi một nhà thờ dường như muốn được là người tôn kính trước tiên thân xác Thánh nữ. Tất cả đều ngạc nhiên và ngưỡng mộ mùi thơm từ thân xác vị thánh lan tỏa ra chung quanh và phát ra ánh sáng thiên đàng từ mặt vị thánh. Đặc biệt nhất là vết thương cái gai trên trán thánh nữ, tỏa sáng và lấp lánh như ánh sáng bóng của viên đá quý giá nhất.

CÁC PHÉP LẠ NGÀI CẦU XIN CHÚA BAN

Rất nhiều người trong nhà thờ, mà một số đông đã hôn hạnh hôn kính hoặc chạm vào xác Thánh, và nhiều người đã nhận được ơn do sự tiếp xúc này.

Chúng tôi sẽ đề cập đến một trường hợp đáng chú ý:

Một thân nhân của Thánh nữ Rita đã phải chịu đựng đau đớn nghiêm trọng nơi cánh tay mình trong nhiều năm. Khoa Y tế đã không thể chữa trị cho bà. Cánh tay bà đã liệt và hoàn toàn vô dụng.

Với một đức tin mãnh liệt và sự tin cậy vào sự cầu bầu quyền thế của Thánh Rita, bà đưa cánh tay tê liệt đến gần thi hài vị Thánh, cánh tay đã ngay lập tức được chữa khỏi, trước sự ngạc nhiên tuyệt vời của rất nhiều người chứng kiến phép lạ.

Đương nhiên những người đã chứng kiến đã bùng lên niềm vui mừng rỡ, và đã lớn tiếng ca ngợi Thiên Chúa, cảm ơn Ngài đã ban cho họ một tín hiệu làm bằng chứng về sự thánh thiện của tôi tớ Ngài. Lòng họ được tràn niềm tôn kính thi hài Thánh nữ, mà bây giờ trở thành một di tích quý giá nhất.

Trong mọi thời đại, có các thánh đã xác minh câu nói của Chúa Thánh Thần: *"Thiên Chúa tuyệt vời trong các thánh của Ngài"* Lịch sử Hội Thánh đầy đầy những tên các thánh mà Thiên Chúa đã tôn vinh bằng cách làm cho họ trở nên những công cụ quyền năng của Ngài, và thông chia cho họ những ơn làm phép lạ nhân Danh Người, vì danh dự và vinh quang của Ngài.

Trong số các thánh mà Thiên Chúa đã ban cho sức mạnh làm phép lạ, không có nhiều vị vượt hơn so với nữ tu khiêm hạ Dòng thánh Augustinô này là Thánh nữ Rita Cascia. Quả thực, có quá nhiều phép lạ được ban xuống nhờ lời chuyển cầu mạnh mẽ của bà. Thật đáng với danh hiệu cá biệt và vinh dự là vị **"Thánh cứu giúp những trường hợp vô vọng (Saint of the Impossible)"**

Chúng tôi có một danh sách dài các phép lạ đã thực hiện qua sự cầu bầu của Thánh Rita, chúng tôi có nghĩa vụ làm cho Hạnh tích Thánh nữ Rita thật dài, nhưng chúng tôi sẽ chỉ đề cập đến một số phép lạ được kể đến trong tiến trình phong chân phước của thánh nữ.

Thiên Chúa đã cho Thánh nữ Rita quyền lực và thống trị ma quỷ, kẻ thù chung

của nhân loại là điều hiển nhiên từ số lượng người được giải thoát khỏi sự chuyên chế và nô lệ quỷ dữ, chúng ám hại thân xác họ theo những cách và hành hạ khác nhau.

Chúng tôi nêu vài sự kiện nổi bật liên quan, chứng minh quyền lực của Thánh Rita trên quỷ dữ:

- Năm 1457, một người phụ nữ tên là Lucia di Santi, người làng Santa Maria đã bị mù trong thời gian mười lăm năm. Vào ngày 18 Tháng Sáu, tật mù của bà đã được chữa lành, sau khi bà ta cầu nguyện mười lăm ngày liên tiếp trước thi hài của Thánh nữ Rita.

- Năm 1491, Perna, con gái của Giovanni và Elena Tuzi, cả hai người bản xứ Norcia, đã nhiều năm bị quỷ xâm xé thân xác. Vào ngày 10 tháng 6 năm này, Perna đến Cascia, trong khi quỳ xuống cầu nguyện trước thi hài Thánh Rita, thân dữ đã buộc phải rời khỏi và ra khỏi thân xác cô.

- Năm 1541, một phụ nữ khác, có tên là Casandra, một cư dân Aquilla, đã bị quỷ ám. Thiên Chúa cho phép nó ám, vì Casandra đã lờ lời hứa đi và tôn kính thân xác Thánh Rita. Qua lời cầu bầu của thánh nữ, bà ta đang nguy tử đã được khỏi chết.

Qua 3 năm, ma quỷ dày vò bà ta cách tàn nhẫn nhất. Một hôm, quỷ nói với bà ta rằng nó sẽ không bao giờ từ bỏ và cũng không chấm dứt gây đau khổ cho bà, trừ khi bà đến thăm mộ của Thánh Rita ở Cascia.

Bằng vũ lực, hai con trai của Casandra đem mẹ mình đến trước mộ Thánh Rita. Casandra được giải phóng ngay lập tức khỏi sức mạnh của ma quỷ. Khi ra khỏi người phụ nữ, nó đã công bố chi tiết của phép lạ.

- Thánh nữ Rita cũng có quyền lực chống lại sự tàn phá của trận động đất. Năm 1730, thành phố Cascia rất lo lắng và thất vọng. Hàng trăm người từ các thị trấn và làng mạc xa xôi hẻo lánh đã vội vàng tiến vào thành phố để nương tựa trong các nhà thờ kính Thánh nữ Rita, vì họ sợ một trận động đất, mà trong khoảng khắc đã phá hủy nhiều ngôi nhà. Vào lúc khởi đầu động đất tại Cascia, thân xác của Thánh nữ Rita đã nhấc bổng lên trong quan tài, và niềm vui lớn lao của người dân sợ hãi, những người đã tìm kiếm sự trợ giúp và bảo vệ của Thánh nhân, trận động đất chấm dứt ngay mà không gây bất kỳ thiệt hại nào.

Những ơn này và nhiều phép lạ mà chúng tôi có thể đề cập đến chứng minh rằng

Thiên Chúa đã ban cho nữ tu khiêm tốn Dòng Augustinô: Sơ Rita Cascia, một quyền năng tuyệt vời để xin cho những người cầu khẩn bất kỳ điều họ mong muốn như các cặp vợ chồng căn cỗi được sinh con, và bảo vệ con cái khỏi mọi nguy hiểm thân xác và tâm hồn.

NHỮNG ƠN LẠ NƠI THÂN XÁC VÀ DI TÍCH THÁNH RITA

Ơn lạ trước hết và chính cốt mà Thiên Chúa đã ban cho thân xác của Thánh nữ Rita là không bao giờ bị hư hoại. Thực là tuyệt vời, dù đã qua hàng trăm năm, kể từ khi Sơ Rita đã chết, thân xác của Sơ được gìn giữ tốt, mà không nhìn thấy các dấu vết của hủy hoại. Thực tế, Thánh nữ Rita đã không tỏ ra như đã chết, thay vào đó, Thánh nữ tỏ ra như một người đang ngủ say. Thịt của Người giống như sữa trắng, miệng hơi hé mở, để lộ hàm răng trắng. Đôi mắt nửa mở nửa nhắm, dù chúng vẫn nhắm từ khi Sơ qua đời cho đến ngày phong chân phước long trọng.

Ơn lạ thứ hai là áo dòng và lúp trùm đầu mà Thánh nữ mặc từ khi bà vào tu cho đến khi bà qua đời và mặc khi liệm xác và tắm vải liệm vẫn còn nguyên vẹn và trong tình trạng tốt. Thực là điều kỳ diệu về áo dòng và lúp đội đầu. Theo thời gian, các nữ tu trong Tu viện quen phủ miếng vải len trên thân xác Thánh Rita, sau đó, họ cắt ra thành những mảnh rất nhỏ, và chia cho các tín hữu. Những mụn vải nhỏ đó đã đem lại nhiều ơn lạ do sự cầu bầu của Thánh nữ. Trong giấy tờ chứng minh, chúng tôi sẽ đề cập đến một vài kết quả kỳ diệu.

- Vào ngày 10 tháng 5 năm 1525, một cậu bé, con trai ông Giovanni Francisco di Nardo, một người gốc San Bruto, bất ngờ bị bắt giữ với một cuộc tấn công đâm máu. Trong ba ngày, đứa trẻ không thể lấy thức ăn, hoặc mở mắt của mình, hoặc nói chuyện. Đầy lòng tin vào lời cầu bầu của Thánh Rita, người cha khốn khổ tìm đến Cascia, viếng mộ Thánh nữ Rita, ông xin được một mảnh nhỏ áo dài của thánh nữ. Khi về nhà, ông đã đặt miếng vải ông đã nhận được trên mắt con trai mình. Liền đó, cậu bé mở mắt ra, bắt đầu nói chuyện, và đã được chữa khỏi hoàn toàn vết thương đâm máu.

- Ngày 27 tháng tư năm 1652, một ngôi nhà miền Signora Clara Calderini, vợ của Giovanni Polidoro, một cư dân của Narni, đã vô tình bị cháy. Vì khan hiếm nước, tất cả hy vọng cứu vãn ngôi nhà đều tiêu tán. Nhưng may thay, lửa cháy được dập tắt ngay lập tức, khi người ta ném vào ngọn lửa một mảnh nhỏ của vải len đã chạm vào khăn lúp của thánh Rita. Sự việc này được các quan chức của thành phố Narni chứng thực vào ngày 21 tháng Năm năm 1625 trên.

- Ơn lạ thứ ba là mùi ngọt và mùi thơm đó liên tục phát ra từ thân xác Thánh Rita. Mùi ngọt ngào này đôi khi đáng chú ý hơn vào những thời điểm khác nhau. Đôi khi mùi thơm tỏa ra bầu khí trong nhà thờ, nhất là khi Chúa ban ơn nào qua sự cầu bầu của Thánh Rita. Trong những dịp này, các nữ tu kéo chuông lớn trong

Tu viện để tạ ơn Thiên Chúa vì Ngài thật tuyệt vời với tôi tớ khiêm tốn của Chúa là Rita. Có một lần, mùi ngọt ngào và hương thơm trên trời đến từ thân xác thánh rất đáng chú ý, đến nỗi các nữ tu đã rất bối rối để tìm biết nguyên nhân. Vài ngày sau đó, các bà đã biết lý do. Một phụ nữ, vợ của bác sĩ nổi tiếng ở Sinigaglia, đến tu viện, báo cho các nữ tu rằng con trai mình, mà cuộc sống đã bị chồng bà và các bác sĩ tuyệt vọng, nhưng bé đã được chữa khỏi hoàn toàn, qua sự cầu bầu của Thánh Rita. Trong niềm cảm về ơn lớn lao này, người mẹ vui mừng khôn xiết đã đem đến một số bác lớn để dâng cúng. Bạc được đặt trên ngôi mộ của Thánh nhân.

- Ôn lạ thứ tư là thân xác của St Rita tỏ ra như người sống, tự cất mình lên chạm vào lưới dây bao quanh quan tài. Ôn lạ này xảy ra vào ngày lễ kính thánh Rita (22 tháng 5 hàng năm), và khi giám mục thành Spoleto, hoặc Bề trên Tỉnh Dòng Umbria, đến thăm Tu viện Cascia, tôn kính thân xác của Thánh Rita. Có vẻ như rằng Thánh Rita gương mẫu vâng lời Bề trên mình khi Sơ còn sống, bây giờ, sau khi chết, Sơ cũng muốn thực hành nhân đức vâng lời.

- Ôn lạ thứ năm được công nhận trong những miếng bánh mì nhỏ, với hình mặt Thánh Rita in lên đó, khi các nữ tu phân phối bánh vào ngày lễ kính Người, cho những người hành hương đến tôn kính viếng thăm thi hài Thánh nữ. Những miếng bánh mì nhỏ này do các nữ tu làm, và khi làm xong, được phủ bằng tấm vải đã chạm vào thân xác Thánh Rita. Khi ăn miếng bánh mì nhỏ này, nhiều người bị bệnh sốt và các chứng bệnh khác, đã được chữa khỏi. Và nhiều cơn mưa và mưa đá, thậm chí cả bão trên biển, đã ngừng ngay khi để những miếng bánh mì nhỏ này ra khí trời, và đọc một kinh "Lạy Cha, một kinh Kính mừng"

- Ôn lạ thứ sáu được thể hiện trong quyền năng chữa bệnh tuyệt vời của dầu đèn được thắp sáng liên tục trước ngôi mộ Thánh Rita. Nhiều trường hợp được khỏi bệnh rất đáng chú ý khi tin vào sự cầu bầu của Thánh Rita, đồng thời xúc vài giọt xúc dầu này vào những nơi đau bệnh.

Năm 1620, một người phụ nữ rất tốt và mộ đạo tên là Coluccia, vợ của ông Giovanni Andreas, một người Norcia, bà đến Cascia với đứa con trai nhỏ của bà. Bé không sử dụng được bàn tay và bàn chân mình bởi lý do tê liệt. Khi bà Coluccia với con trai tàn tật của mình đến trước mộ của Thánh Rita, bà xin một chút dầu. Sau khi bà xúc dầu vào bàn tay và bàn chân con trai mình, bà tràn ngập niềm vui, hạnh phúc khi nhìn thấy con trai mình được khỏi tê bại ngay lập tức. Từ lúc đó, cậu bé thường nói: "Tôi là con của Thánh Rita Cascia"

Một người khác được ơn, là ông Alessandro Alessandrini, sinh ở Amatrice, tỉnh Abruzzi, không ở xa thành Cascia bao nhiêu. Ông đã gần chạm cửa của cái chết, vì bị một vết thương sâu rộng trong đùi. Vết thương được chữa khỏi nhờ thoa dầu đèn thánh nữ Rita, mà không để lại vết sẹo nào khi đã khỏi.

Không ít may mắn là cô Granicia, con gái của ông Antonio Vanatteli, người Atri, một làng của Cascia. Cô gái trẻ này bị đau cấp tính, bởi một cục bướu phía bên phải của cô gây ra. Cô đã nhờ sự trợ giúp của Thánh Rita, bằng cách bôi dầu bên cạnh cô, những cơn đau chấm dứt và cục u bướu biến mất.

Năm 1616, Pompeo Benenato, quê tại Cascia và là thị trưởng Ferrara, bị chảy máu mũi rất nhiều. Ông đã trở nên rất yếu vì mất máu. Ông làm những gì có thể, vì những nỗ lực của các bác sĩ không thể cầm máu. Là một người có đức tin, thị trưởng làm tuần cửu nhật kính thánh Rita. Vào ngày cuối cùng của tuần cửu nhật, máu chảy ra nhiều hơn bao giờ hết, nhưng khi ông xúc dầu vào lỗ mũi và làm dấu Thánh Giá, kêu cầu sự trợ giúp của thánh Rita, máu đột nhiên ngưng chảy lập tức. Để tạ ơn trọng này, ông đã dâng chiếc đèn đẹp và đặt giá cho đèn thờ Thánh Rita.

NHỮNG CON ONG LẠ LẠI XUẤT HIỆN

Nhưng trong số các Ong lạ mà Thiên Chúa đã biểu lộ sự thánh thiện của người cho tôi tớ Người là thánh Rita, không có gì không xứng đáng với sự ngưỡng mộ của chúng ta, so với các con ong, thường được gọi là "Ong của Thánh Rita"

Chúng ta đã thấy một đàn ong trắng bay lượn xung quanh cái nôi của bé Rita xưa.

Những con ong bây giờ chúng ta nói là những con xuất hiện khi thánh nữ đã vào tu viện Madalena. Chúng sống trong một cái tổ ẩn trong bức tường. Khi tuần thánh đến, chúng bay ra ngoài đây đó, và tới lễ kính thánh Rita (20 tháng 5), chúng kéo nhau về tổ.

Đầu tiên, chúng bay về phòng Bà Bề trên, như để xin phép cho chúng vui chơi.

Một điều khác đáng chú ý là: chúng như muốn làm bạn với các nữ tu, khi họ nhào bột làm "bánh mì nhỏ Thánh Rita", chúng có vẻ như các sinh vật bay lượn đến đón đốc công việc của các nữ tu, chúng liên tục vo ve, vù vù.

CUỘC PHONG THÁNH CHO SƠ RITA

Lòng sùng kính tổng quát và không bị gián đoạn của các tín hữu đối với thánh Rita, và rất nhiều Ôn lạ tuyệt vời mà Thiên Chúa làm qua lời cầu bầu của thánh nữ, đã đốt lên trong lòng hàng ngàn, hàng chục ngàn người mến yêu thánh Rita, người nữ tu khiêm tốn dòng Augustinô. Họ hằng hái mong muốn được nhìn thấy thánh nữ được nâng lên địa vị cao nhất trong Giáo Hội, như phần thưởng cho các người con nhân đức và sùng đạo.

Ước muốn mãnh liệt đã bắt đầu chứng tỏ trong thời gian ngắn sau khi phong chân phước cho Sơ Rita. Tuy nhiên, qua nhiều thế hệ, các khách hàng mộ đạo của Thánh Rita đã không nhìn thấy việc thực hiện các mong muốn của họ. Nhưng điều mong đợi chính đáng rồi cũng đến sau hơn hai thế kỷ.

Năm 1900 đã được các tu sĩ, nữ tu của Dòng Thánh Augustinô, cũng như các người yêu thương và sùng kính Thánh Rita ghi nhớ.

Vào ngày 24 tháng 5 năm 1900, Đức Giáo Hoàng Leo XIII, đã ban Sắc lệnh tôn Chân phước Rita lên bậc Thánh, và được tôn vinh như một vị thánh, ở nơi công cộng và riêng tư, tên của Chân phúc được ghi trong Danh mục Các thánh, và ngày lễ kính Thánh nữ sẽ tổ chức vào ngày 22 tháng Năm hàng năm trong Giáo Hội hoàn vũ.

Chúng tôi sắp đề cập đến một số các chi tiết trước khi phong Thánh Rita.

- Năm 1737, thủ tục của Tòa thánh khởi sự xét về các nhân đức và đặc biệt là các phép lạ của Chân phước Rita. Thủ tục này được tòa án giáo phận Spoleto và Nursia thực hiện. Vì nhiều lí do khác nhau, có chung, có riêng, thủ tục đã bị trì hoãn hơn một thế kỷ.

- Năm 1851, văn thư được gửi đi từ Roma để giám mục Nursia mở lại và hoàn tất thủ tục phong thánh. Thủ tục kéo dài bốn năm.

- Năm 1855, thủ tục được gửi về Roma, và đã được Bộ Nghi Lễ chấp nhận, và Đức Giáo Hoàng Piô IX xác nhận bởi một Nghị định, vào ngày 29 Tháng Năm năm 1856.

Ngày 08 tháng 6 năm 1896, Bộ Nghi Lễ đã chấp nhận thủ tục được thực hiện năm 1626, về sự thánh thiện, các nhân đức và sự thờ phượng của thánh nữ có giá

trị của một thủ tục Tòa thánh.

Ngày 06 tháng 4 năm 1897, Bộ Nghi Lễ lại chấp nhận thủ tục các nhân đức của Thánh Rita và tuyên bố rằng các giai đoạn có thể được thực hiện ngay để kiểm tra các phép lạ của thánh nữ.

- Năm 1900. Sau khi kiểm tra lâu dài và cẩn thận, như Giáo Hội quen làm trong những trường hợp như thế, Đức Giáo Hoàng Leo XIII, ban một nghị định đề ngày Chúa Nhật Lễ Lá ngày 8 tháng Tư năm 1900, đã chấp nhận trong số nhiều phép lạ thánh nữ Rita đã thực hiện và tuyên bố rằng: *đúng là phép lạ, với tất cả các bảo đảm an toàn, để tiến hành phong thánh long trọng.*

Sau đây là ba phép lạ đã được phê duyệt, như chúng ta có thể tham khảo từ các Nghị định Phong thánh cho thánh nữ Rita:

Phép lạ đầu tiên là hương thơm dễ chịu phát ra từ hài cốt của thân xác Thánh nữ Rita, sự tồn tại trong đó là xác nhận của nhiều nhân chứng và truyền thống đáng tin cậy, vì vậy, để sự nghi ngờ theo thực tế bị coi là vô lý, hơn nữa, mùi thơm không có nguyên nhân tự nhiên, các nghiên cứu vật lý đã được các chuyên viên cao cấp thực hiện. Hương thơm lan tỏa theo luật thông thường của tự nhiên. Do đó, chúng ta cần xác nhận rằng hương thơm này có nguồn gốc qua sự can thiệp của Thiên Chúa.

Phép lạ thứ 2 xảy ra cho Elizabeth Bergamini, một cô gái trẻ có nguy cơ bị mù vì bệnh đậu mùa. Cha mẹ cô, được các bác sĩ quả quyết rằng: Tình trạng của cô bé rất nghiêm trọng mà sự giúp đỡ y tế không có bảo đảm. Cha mẹ cô quyết định gửi cô đến tu viện thánh Madalena tại Cascia, sốt sắng khẩn cầu Thánh Rita chữa con gái họ khỏi mù. Đứa trẻ được mặc chiếc váy bằng vàng mã nhân danh Thánh Rita.

Sau bốn tháng, Elizabeth một hôm kêu lên rằng, cô đã trông thấy. Cùng với các nữ tu, cô lập tức bắt đầu tạ ơn Thiên Chúa, đã ban phép lạ qua thánh Rita.

Phép lạ thứ ba xảy ra với Cosimo Pelligrini: bị viêm dạ dày mãn tính và xuống tinh thần nghiêm trọng mà không có hy vọng phục hồi. Một hôm từ nhà thờ trở về, ông trở nên yếu vì một cuộc tấn công mới của căn bệnh dữ dội, tưởng rằng mình gần chết. Các bác sĩ, được triệu tập, ra lệnh cho ông nhận các Bí tích cuối cùng, ông nằm trên giường chờ đợi cái chết đến gần, đột nhiên, dường như, ông thấy Thánh Rita đến chào ông, ông đã được lại sức, có cảm giác ăn ngon miệng, và trong một thời gian rất ngắn, ông đã có thể làm công việc của một

người đàn ông trẻ tuổi, mặc dù ông bị coi như người già trước tuổi, từ 70 đến 80".

Khi xem xét sự các nhân đức và các phép lạ của nữ tu khiêm tốn Dòng thánh Augustinô, Đức Giáo Hoàng Leo XIII chấp nhận và ban hành Nghị định phong thánh, Ngài chỉ định ngày Lễ Chúa Thăng Thiên (24 Tháng Năm 1900), sự kiện hạnh phúc. Ngày đáng nhớ này, hai Chân phước được tôn phong hiển thánh là Thánh John Baptist de La Salle, người sáng lập Tu hội Huynh đệ Trường Kitô giáo, và Thánh Rita Cascia của chúng ta, Người được biết đến trên khắp thế giới Công Giáo như là vị Thánh cứu giúp các trường hợp Vô vọng.

Nhân dịp này rất đông dân chúng từ khắp nơi. Họ đến từ Ireland, Anh, Pháp, Đức, Tây Ban Nha, Mỹ và từ khắp các tỉnh ở Ý để chứng kiến buổi lễ Phong thánh hiếm nhất và trang nghiêm nhất của Giáo Hội.

Để chuẩn bị phong thánh, hơn 1500 người làm việc dưới sự chỉ đạo của Constantine Sneider, người chịu trách nhiệm trang trí của Vatican. Nhân dịp này, ánh sáng đèn điện đã được sử dụng lần đầu tiên trong đại thánh đường Thánh Phêrô. Gần 11 triệu feet dây điện thắp sáng 12 ngàn bóng đèn và 400 đèn chùm.

Vào giờ đầu buổi sáng 24 tháng 5 1900, qui tụ tại quảng trường Thánh Phêrô biết bao người dân mọi quốc tịch và ngôn ngữ, coi như đại diện toàn thế giới. Mặt trước đại thánh đường Thánh Phêrô bày ra tất cả các vẻ đẹp huy hoàng, tăng cường bởi vẻ đẹp các đồ trang trí tuyệt đẹp và tráng lệ.

Khi đã chuẩn bị xong cung điện Vatican chờ khai mạc buổi lễ: Hồng Y đoàn, các vị Thượng phụ, Tổng giám mục, Giám mục, hàng Giáo sĩ, các viện trưởng các vương cung thánh đường, đại học, các linh mục chánh xứ Roma, các linh mục, các chủng sinh các chủng viện Roma và Pháp có mặt đông đủ.

Đúng 8 giờ sáng, Đức Thánh Cha, cùng với đoàn tháp tùng tiến vào nhà nguyện Sistine, nơi các Hồng Y, các tổng giám mục và giám mục và tất cả những người tham gia vào các chức năng Tòa thánh chờ đợi Người. Sau khi bài thánh ca Lạy Mẹ là ngôi Sao sáng được vang lên, Đức Thánh Cha quỳ xuống ít phút cầu nguyện, sau đó lên Ngai Thánh Phêrô để được rước đến Vương Cung Thánh Đường Thánh Phêrô .

Đoàn Rước gồm có ba phân bộ:

Phân bộ thứ nhất là hàng giáo sĩ của các Dòng thánh Augustinô đi giày và không đi giày, các Sư huynh Dòng Lasan, các nữ tu Camêlô, Dòng Đa Minh, Dòng Benedictô, Dòng Thánh Gioan Latêranô.

Phân bộ thứ hai là các linh mục Giáo phận: các linh mục các giáo xứ Roma, các trường đại học, các linh mục, giám mục và các cố vấn của Bộ Nghi lễ. Phân bộ thứ ba là: ba là các thẩm phán Tòa án Giáo hoàng, các vị tuyên úy và các Kiểm sát viên tôn giáo, Kiểm sát viên tòa Án Roma, tổng giám mục, Giám mục và Hồng Y...

Đức Thánh Cha, ngồi trên ngai tòa, có các lính Thụy Sĩ theo hầu.

Quá 10g sáng, khi Đức Thánh Cha đến nhà thờ Thánh Phêrô và các nghi lễ phong thánh bắt đầu. Nghị định phong thánh được đọc lên.

Thánh Lễ hát trọng thể dâng lên Thiên Chúa ...

Khi Thánh Lễ kết thúc, Đức Thánh Cha Lêô 13 ban phép lành Giáo Hoàng, sau đó Người về phòng nghỉ ngơi trong cung điện Vatican.

Dân chúng không ngớt tung hô " Vạn tuế Đức Leo 13". Các nghi lễ đã diễn ra trang nghiêm, chứng minh rằng Roma hôm nay, thành phố của Đức Giáo Hoàng, và Thủ đô công giáo bất diệt

XÁC THÁNH KHÔNG HƯ NÁT

Khi chịu rửa tội, thánh nữ Rita Cascia được đặt tên Margherita, nhưng đấng thánh tu sĩ của dòng thánh Augustin này đã được mọi người thân mật gọi là Rita cho gọn, và khắp thế giới hiện nay cũng gọi ngài bằng cái tên này – họ còn thêm vào tên ngài tước hiệu “Người Làm Phép Lạ thành Cascia” hay “Vị thánh bảo trợ những vụ bất khả và tuyệt vọng”. Năm lên 12 tuổi, tuy rất trái ý, nhưng chỉ vì vâng lời song thân già yếu sợ rằng sẽ để con gái đơn côi giữa thế gian một khi họ qua đi, người thiếu nữ đạo đức này đã lập gia đình với Paolo Ferdinando. Trong 18 năm sống trong bậc hôn nhân, thánh nữ đã sinh hạ được hai người con trai. Đối với thánh nữ, đời sống này là một cuộc tử đạo thực sự vì tính khí vũ phu và lảm chuyện của người chồng. Một thời gian ngắn trước khi bị ám sát vì lý do chính trị, ông Paolo Ferdinando đã đổi hẳn tâm tính và gia đình trở nên một gia đình lý tưởng đúng nghĩa, một kết quả thực ra là do công lao nhẫn nại chịu thương chịu khó và kiên trì cầu nguyện của thánh nữ Rita. Sau khi chồng bị ám sát, lại một thử thách khắc nghiệt nữa ập đến vì hai người con đã lớn khôn thề quyết trả thù cho cha. Thánh nữ hết lời can gián nhưng đành thất bại, không sao đổi được chí căm thù cương quyết của hai con. Ngài chỉ biết cầu nguyện cho các con chết đi còn hơn để chúng phạm một tội ác tày đình như thế. Và đúng thời điểm, lời cầu nguyện của thánh nữ đã được nhậm lời: cả hai người con đều được chết trong ơn thánh sau khi đã tha thứ cho những kẻ thù giết cha.

Sau khi hai con qua đời, thánh nữ xin vào sống trong dòng thánh Augustin tại Cascia là nơi rất hấp dẫn đối với ngài ngay trước khi lập gia đình, nhưng nhà dòng từ chối vì qui định không cho nhận những người góa bụa. Nhưng rốt cuộc, lời cầu của thánh nữ cũng được nhậm lời khi các thánh quan thầy của ngài là thánh Augustin, thánh Nicholas Tolentino, và thánh Gioan Tẩy Giả trong một đêm kia cùng hiện đến và đồng hành với ngài đến tu viện Santa Maria Maddalena của dòng thánh Augustin: các cánh cổng đã gài then và những cánh cửa đã khoá chặt bỗng dưng được mở ra một cách kỳ lạ cho thánh nữ đi vào nguyện đường tu viện và sáng sớm hôm sau các nữ tu hết sức kinh ngạc khi gặp ngài ở đó. Thấy sự kiện ngài vào được nhà dòng một cách kỳ diệu là thánh ý Thiên Chúa, các nữ tu sau cùng cũng chấp nhận Rita vào tu viện. Tu viện này về sau đã được nhận tên thánh nữ để tôn vinh ngài mãi về sau.

Bị thu hút vì lời giảng của thánh James Marches, thánh nữ Rita đã nài xin cho được dự phần vào những thống khổ của Chúa Kitô. Thánh nữ đã được ban mạo gai gây thương tích màu nhiệm trên trán, làm mừng mủ và sinh hôi thối suốt 15

năm còn lại trong cuộc sống ẩn khuất đáng kính phục của ngài.

Thánh nữ Rita qua đời vào năm 76 tuổi. Ba ngày trước khi từ trần, ngài được hưởng phúc thị kiến Chúa Giêsu và Đức Mẹ. Trong lúc thánh nữ bước vào thiên đàng, gian phòng ngài qua đời bỗng tràn ngập hương thơm khác thường, và từ vết thương trên trán của thánh nữ phát ra một luồng sáng nhiệm lạ. Người ta còn kể lại các thiên thần đã kéo các gác chuông reo hồi hân hoan khắp thành phố.

Vô số phép lạ đã xảy ra ngay sau khi thánh nữ từ trần. Thi hài của ngài còn tỏa hương thơm ngào ngạt khắp cả nhà thờ nơi đang quản linh cửu khiến cá nhà cầm quyền đạo đời phải tìm cách đặt thi hài tại một nơi thuận tiện cho các khách hành hương có thể thường xuyên kính viếng. Sau đó, thi hài thánh nữ lại được đưa vào nhà nguyện bên trong và được đặt bên dưới bàn thờ. Quan tài gỗ chứa thi hài quý báu bên trong được bày kính ở vị trí giữa nhà thờ và nội vi tu viện nên có thể được các tín hữu hành hương cũng như các nữ tu trong tu viện nhìn thấy và tôn kính dễ dàng.

Đức Urban VIII đã tôn phong chân phúc cho đấng đáng kính Rita vào ngày 16 tháng 7 năm 1627, ngay trước giờ tôn phong chân phúc, thi hài đấng thánh được cẩn thận xem xét và thấy vẫn còn nguyên vẹn tốt lành, nước da vẫn còn tự nhiên như vừa mới chết. Tình trạng thi hài của đấng thánh sau 150 năm vẫn hết sức lạ thường vì chưa bao giờ được chôn táng đúng nghĩa.

Vào đúng thời điểm long trọng tôn phong chân phúc cho đấng thánh, người ta kể lại mắt của thi hài tự nhiên mở ra mà không nhờ ai tác động vào, một sự kiện phép lạ được biết đã dập tắt một cuộc náo động. Đôi mắt của thi hài vẫn mở như thế suốt một thời gian như các bức ảnh vẽ thánh nữ thời đó còn lưu lại. Đôi lúc người ta thấy thi hài nghiêng sang bên này và sau một thời gian lại nghiêng sang bên kia. Người ta cũng thấy đôi khi thi hài nhấc bổng lên đỉnh của quan tài, điều này đã được các chứng nhân cẩn thận ghi chép lại. Các tài liệu ghi chép về các sự kiện này được giữ trong văn khố của tòa tổng giám mục Spoleto, và có thể tu viện của thánh nữ cũng có những bản ghi lại các lời tuyên bố về những sự kiện qua trọng và lạ thường ấy [1].

Vào thời gian phong thánh cho chân phúc Rita năm 1900, lòng tôn kính “Vị Thánh bảo trợ những vụ bất khả và tuyệt vọng” đã lan tràn khắp nước Ý cũng như toàn cõi Âu Châu, vượt qua những đại dương. Năm 1946, một ngôi thánh đường được xây dựng để tôn vinh thánh nữ tại Cascia, và sau đó được nâng lên bậc vương cung thánh đường vào năm 1995. Trong vương cung thánh đường

nguyên nga này có đài vị bằng vàng chứa thánh tích của thánh nữ Rita [2].

Theo rất nhiều tín hữu hành hương, thì hài thánh nữ Rita chỉ bị hơi sạm màu một chút nhưng nguyên vẹn với tất cả các chi thể, ngoài trừ một bên lông mày bị nhú lại vào khoảng năm 1650 và xương má bên phải bị méo dạng. Hai chi tiết này đã được dùng sáp và dây để chữa lại trong các cuộc khám nghiệm y khoa vào các năm 1743 và 1892.

Mùi hương thơm là thường phát tỏa nhiều lần trong quá khứ đã được các bậc có thể giá xác nhận. Họ làm chứng về mùi thơm của thi hài và hiện nay mùi thơm này vẫn còn cảm nhận được trong đền thánh. Mặc dù không liên tục, nhưng người ta vẫn nhận thấy mùi thơm ấy tỏa ra trong một số trường hợp lạ thường.

Tu viện của đấng thánh còn giữ được nhiều thánh tích khác rất quý giá giúp liên tưởng đến cuộc đời thánh nữ Rita. Ngoài gian phòng nhỏ trong đó lưu giữ quan tài trạm trổ đầu tiên của thánh nữ, còn có phòng nguyện nơi thánh nữ được nhận mào gai của Chúa, chiếc nhẫn nhiệm hôn, và những đồ kỷ niệm khác, rồi cả một khu vườn với một cây nho trên 500 tuổi liên hệ đến giai đoạn đầu tiên trong cuộc đời tu trì của thánh nữ Rita. Để thử đức vâng phục của thánh nữ, bề trên ra lệnh cho ngài phải trồng một khúc cây khô và phải tưới cho nó mỗi ngày. Cây khô ấy sau cùng đã nhú mầm và thành một cây nho bụi bặm, sinh hoa kết trái. Mỗi năm số nho hái được sẽ đem biếu cho các vị thẩm quyền trong Giáo Hội, trong khi số lá được phơi khô, tán thành bột và gửi cho các bệnh nhân khắp thế giới [3].

Các đàn ong của thánh nữ Rita cũng là một sự lạ khác thường. Khi thánh nữ còn nhỏ, một lần kia những chú ong trắng nhỏ xíu lượn bay quanh miệng của ngài như bị lôi cuốn vì một thức gì ngọt ngào thánh nữ đã ăn. Sự kiện lạ thường này luôn cũng được kể lại trong các tiểu sử của thánh nữ và thường được ghi chú đặc biệt. Những chú ong luôn giữ một vai trò trong câu truyện về thánh nữ. Chừng 200 năm sau khi thánh nữ qua đời, rất nhiều thứ ong lạ khác nhau đã đến làm tổ trên bức tường đã được xây từ thế kỷ XV của tu viện, và suốt từ lúc ấy chúng luôn luôn sống ở đó. Chúng ngủ suốt 10 tháng mỗi năm và đến Tuần Thánh thì thức dậy. Người ta không bao giờ nhìn thấy chúng bay xa khỏi nội vi tu viện, và sau một vài tuần lễ hoạt động trong khắp các khu vườn hay các phòng trong tu viện, sau ngày lễ thánh Rita, ngày 22 tháng 5, chúng lại bay trở về bức tường cũ và nhốt mình trong các khoang tổ chúng đã tự xây. Ngược với ý kiến của một số người, các tu sĩ dòng Phanxicô và các nữ tu tại tu viện Cascia không coi sự hiện diện và cung cách của đám ong ấy có tính cách kỳ lạ. Họ chỉ coi đó là một hiện

tượng thuần túy tự nhiên, do một sự trùng hợp lạ lùng, đã xảy ra nơi các bức tường tu viện của họ mà thôi.

Thánh nữ Rita có một vị trí xứng đáng giữa các đấng thánh vĩ đại đã lần lượt sống trong những cương vị là vợ, là mẹ, là góa phụ, là nữ tu mà Chúa Quan Phòng đã an bài để nêu gương cho chúng ta. Thánh nữ hiện vẫn được các linh hồn sốt sắng khắp thế giới trân trọng như “Vị Thánh bảo trợ những vụ bất khả và tuyệt vọng”.

.....

[1] Các nữ tu thuộc đan viện Thánh Rita tại Cascia xác nhận rằng hiện tượng nhắc bỗng người thực sự có xảy ra trước kia, nhưng họ coi các tường thuật trong các tài liệu khác là không đúng vì các tài liệu này kể rằng hiện tượng nhắc bỗng người đã xảy ra vào các ngày lễ của vị thánh hay trong những lần đức giám mục đến thăm viếng.

[2] Theo các nữ tu tại tu viện Cascia, các tường trình nói rằng bộ tu phục mà xác thánh hiện đang mặc cũng chính là bộ tu phục thánh nữ đã nhận ngay từ khi mới khởi đầu đời tu của ngài là hoàn toàn không đúng. Các tu phục xác thánh mặc qua nhiều năm đã được thay nhiều lần, bộ cũ được dùng làm thánh tích. Bộ tu phục xác thánh hiện đang mặc được may từ năm 1947 nhân dịp chuyển xác thánh về nhà thờ mới. Hơn nữa, ngay trong đời tu dài 44 năm của thánh nữ, các bộ tu phục mòn cũ của ngài cũng được thay đi tùy theo nhu cầu đòi hỏi.

[3] Cây nho này gợi lại những bụi hồng có gai tại thành Assisi mà thánh Phanxicô đã nhảy vào để chiến đấu trong cơn căm dỗ về đức thanh tịnh. Về sau, các bụi hoa hồng ấy hóa ra thứ hồng không có gai, và hiện vẫn còn mọc suốt từ thời xa xưa ấy. Các lá hồng cũng được hái để phân phát.

LỜI NGUYỆN HOA HỒNG THÁNH NỮ RITA

Thánh Rita, Trạng sư uy quyền của con. Con sắp mình trước Chúa Giêsu Bạn Trăm năm của Ngài, là Thiên Chúa của Ngài và của chúng con. Thiên Chúa đã ban muôn ơn cho Ngài, để Ngài ban lại cho chúng con. Ước gì bông hồng ngọt ngào được chúc phúc, gọi lại những tác động mến yêu của Ngài trước hình ảnh Đấng Cứu chuộc chịu đóng đinh, và trong lúc Chúa qua đời. Con tin rằng, nay Ngài đang ở trên trời, xin chia sẻ cho con những ơn lành Chúa đã sẵn sàng cho những ai cầu khẩn Ngài. Thánh Rita, hoa hồng màu nhiệm các nhân đức, cầu cho chúng con.

Amen.